

Voi trebuie să vă nașteți din nou!
(Ihr müsset von neuem geboren werden!)

Jeffersonville, Indiana, SUA

31 decembrie 1961

Am vorbit cu fratele Neville despre ceea ce vom face. Eu am încercat să-l conving să predice în dimineața aceasta și eu să predic deseară. Dar rezultatul este că eu trebuie să predic în dimineața și în seara aceasta. El posedă un talent de convingere. Noi am hotărât să rămânem toți într-o singură încăpere, pentru că nu suntem prea mulți. Înainte de a începe, vreau să fac ceva de cunoscut.

Printre noi sunt oameni care au venit din New York să locuiască aici. Eu nu i-am întâlnit înainte niciodată pe acești oameni. Fratele Neville mi-a povestit despre ei. Eu am auzit că rulota lor a luat foc aseară și a ars. Eu m-am dus acolo ca să văd ce este cu ei. Ei sunt niște creștini delicăți, oameni mai săraci, cum suntem aproximativ noi toți. Fratele Wood și alți frați s-au gândit dacă putem să-i ajutăm și să le cumpărăm o rulotă nouă. Ei au fost foarte drăguți și ne-au spus că nu au destui bani să plătească în continuare asigurarea, dar reprezentantul asigurării le-a plătit polița. Vom vedea luni sau marți dacă asigurarea le va înlocui rulota. Noi simțim împreună cu ei și vrem să facem totul ca să-i ajutăm, ca să știe că noi ca frați și surori în Isus Hristos, simțim unii împreună cu ceilalți. Eu cred că fiecare simte în situația aceasta cu ei și le va ajuta puțin. Este ceva neobișnuit, pentru că eu cred că nu am strâns niciodată bani. Eu îl voi ruga pe fratele Neville să facă lucrul acesta. Astfel eu i-am dat povara lui, nu-i așa? Bine. Eu sunt sigur că va fi prețuit ceea ce puteți să dați. Frate Neville, vino aici. Eu nu știu cum se face. Fă ce crezi că este bine. (Fratele Neville se roagă și ridică jertfa.) Amin.

Eu mă gândeam că în timp ce se întâmplă aceasta, pot să mă uit prin unele texte și notițe vechi pe care le-am scris și din care vreau să vorbesc în dimineața aceasta. Eu cred că lucrul acesta îl fac toți predicatorii.

Cum se numesc frații? Elliott. Este fratele și sora Elliott și fiul lor în dimineața aceasta aici? Dacă da, ridicați-vă vă rog! Vreți să le spuneți ceva oamenilor? (Fratele Elliott își exprimă mulțumirea.) Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Elliott. Este foarte frumos. Mulțumesc. Dumnezeu să fie cu tine, cu sora Elliott și cu fiul vostru. Ei vin din New York. Eu nu am știut că ei sunt aici. Ei au spus că au fost aici la o discuție sau că m-am rugat deja o dată pentru ei. Eu am făcut cunoștință cu ei numai ieri când i-am întâlnit. Eu am constatat că ei sunt niște creștini drăguți și oameni delicăți. Ei au locuit în New York în valea Hudson. Poate au venit la mesaj printr-o bandă, ei au vândut tot și au venit aici, ei și-au predat viața și timpul lui Hristos. Noi vrem să exprimăm aici, frate și soră Elliott, că și noi suntem

călători. Noi suntem călători și străini în această lume. Noi căutăm orașul al cărui întemeietor și fondator este Dumnezeu.

În acest accident care v-a lovit, când Satana v-a cauzat focul pentru a vă alunga, noi stăm sută la sută lângă voi, cu tot ceea ce facem ca să vă ajutăm să primiți iarăși pământ sub picioare. Ridicați-vă în Numele Domnului Isus și mergeți înainte. Nu fiți deznădăjduiți. Multe sunt necazurile celui drept, dar Dumnezeu îl scapă din toate. Noi vedem că aceste lucruri se întâmplă, dar noi știm să privim înspre Salvatorul nostru și în El suntem mai mult decât biruitori.

Astăzi este o zi încărcată. Înainte de masă voi învăța ca într-o oră duminicală și în seara aceasta la 19.30, dacă este în voia lui Dumnezeu, voi aduce mesajul meu pentru anul nou. Ultima duminică am adus mesajul meu de crăciun. Și fratele Neville va aduce un mesaj de anul nou. Eu îl văd pe fratele Stricker, fratele Collins și alți predicatori. Fratele Palmer din Georgia este aici. Și alții au venit. Sunt predicatori de la care veți auzi ceva în seara aceasta.

Ieri l-am sunat pe fratele Neville și ceva mi-a lovit inima. Este anul nou și prima duminică în același timp. De ce să nu venim în seara aceasta aici, când alții sărbătoresc, și să luăm cina la miezul nopții? Vedeți, noi Îi slujim Domnului. Fratele Neville este de acord și a spus că ar fi bine. Dacă este în voia Domnului, voi împărți cina în seara aceasta la ora 12.00. Noi nu vom începe anul nou cu strigături și sărbători, asta pot s-o facă alții dacă vor. Noi vrem să o facem într-un mod sfânt și sincer și să ne apropiem de anul acesta în timp ce ne predăm lui Hristos cu toată sinceritatea. Așa să o facem; nu numai să deschidem o pagină nouă în timp ce începe un an nou. Nu credem în aceasta. Să se deschidă o pagină nouă pentru ca în ziua următoare să dea pagina înapoi. Noi vrem să ne predăm viața Lui și astăzi la miezul nopții să sărbătorim cina. Eu cred, cât pot să-mi amintesc, că este pentru prima dată de când sunt predicator, când o facem așa. Poți să-ți amintești, frate Neville? Este ceva nou pentru noi. Anul nou se nimerește rar ca acum. Gândul m-a atins și eu am crezut că va fi ceva neobișnuit.

Eu cred că este, pentru un timp mai îndelungat, ultima dată când vorbesc aici pentru voi. A intra într-un an nou înseamnă a intra în câmpul de misiune, în slujba Domnului. În săptămâna următoare voi merge la Phoenix. Eu voi avea 15-16 adunări una după alta și voi merge prin văile Sunny Slopes, Scottsdale și toate celelalte. La sfârșitul acestor adunări va avea loc o conferință de cinci zile la creștinii de afaceri. Ei au organizat-o în așa fel încât pot să vorbesc către toate denominațiunile. Toate bisericile din întreaga metropolă vor fi acolo în valea Maricopa. Ei încep în cincisprezece. Eu voi

merge cu zece zile înainte. Poate îl voi vizita pe prietenul meu, fratele Moore, și pe alții.

Defileele vor fi acoperite cu zăpadă, de aceea trebuie să plec din timp.

Eu sper ca fratele Roy Borders să fie în dimineața aceasta aici. De obicei el organizează ordinea adunărilor. În timpul sărbătorilor de iarnă eu îmi fac de obicei o listă cu călătoriile pe care le voi face în anul următor. În anul acesta nu mă simt călăuzit. Eu mă simt călăuzit să încep cu prima adunare și să văd de acolo unde mă va călăuzi El, și apoi iarăși de la următoarea adunare mai departe. Eu vreau să merg după cum mă călăuzește El.

Eu sper că în anul acesta se va întâmpla ceva. Nu demult, am avut multe viziuni. Într-o dimineață am avut iarăși una ieșită din comun, și toate se referă la ceva mare, care este pe cale să se întâmple. Eu mă încred în El mai departe. Unele nici nu le înțeleg câteodată. Noi nu înțelegem viziunile. Ele sunt simbolice, câteodată nu le înțelegem exact, dar știm că ele sunt totuși adevărate. Ele se vor împlini. Eu le scriu pe hârtie.

Eu cred că este cunoscut că diaconii și comitetul se vor aduna mâine seară la ora 19. Eu vreau să o anunț încă o dată, în caz că ei sunt în cealaltă încăpere, ca să audă. Mâine seară se adună toți, pastorul, diaconii și comitetul. Chiar mai înainte mi s-a spus că ei au o adunare mâine seară. Fratele Neville vrea să vorbească cu frații și de aceea se adună.

În timp ce ne apropiem de Cuvânt în dimineața aceasta, noi nu vrem să ne grăbim cu nimic. Voi mai aveți toată ziua, seara și ziua de mâine la dispoziție. Noi vrem să ne luăm timp și să nu ne grăbim în lucrurile acestea. Eu știu desigur, că oamenii sunt oboșiți și vor să meargă acasă. Ei se gândesc la masa de amiază. Bărbații voștri așteaptă. Este în ordine. Mergeți încet afară. Cine vrea să rămână aici, să rămână. Mâine nu trebuie să lucrați, de aceea ne luăm timp. Din cauza aceasta m-am gândit că în loc să predic 3-4 ore, este mai bine dacă învăț 8-10 ore.

Toți frații din Georgia și Alabama mi-au pregătit o bucurie mare. Eu eram în birou. Toți au plecat, în afară de Billy. Fratele West și ceilalți sunt prieteni scumpi. Eu nu-i văd acum, dar cred că sunt aici. El m-a sunat și m-a întrebat dacă fratele Branham va ținea adunarea de duminică. În Louisville s-a anunțat la știri că intrările și ieșirile sunt blocate din cauza gheții.

Billy a răspuns că este posibil. Fie fratele Neville sau el vor ține adunarea. El a spus: „Asta este bine dacă este posibil, atunci vom veni.“ Ei au venit din Alabama pe străzile acoperite de gheață. Eu nu sunt vrednic să am astfel de prieteni. Este adevărat. Eu nu sunt vrednic să am astfel de prieteni. Aici este ceva. De aceea nu prea mai anunț adunările, pentru că sunt oameni care cred mesajul și vin de departe, pentru că mă iubesc. Pe când eram un băiat mic, nu mă iubea nimeni. Nimeni nu avea nevoie de mine. Aici în Indiana, eram

pentru copii un mâncător de porumb, pentru că am fost născut în Kentucky. În familie au băut și au fumat toți, în afară de mine. Eu am fost un exilat în familie, un exilat la școală, un exilat la lucru. Indiferent unde mă duceam, eram un exilat, până când am găsit pe cineva care m-a iubit cu adevărat – Isus. El a spus: „Eu îți dau tați și mame, frați, surori și prieteni.“

Ce deosebit este că El a putut să lucreze toate aceste lucruri prin proorocii Lui mari și înțelepți. Este de parcă ar merge împreună cu această dragoste o simțire deosebită, mai mult o reacție deosebită. Dacă El m-a chemat ca slujitor al Lui, eu trebuie să merg împotriva cu tot ce am, când văd că păcatul se strecoară în oameni. După părerea mea, oamenilor le cade greu să vadă problemele așa cum le văd eu. Dar dragostea adâncă și sinceră lucrează așa. Vedeți, dragostea adevărată!

Dacă fata sau băiatul vostru mic se joacă afară pe stradă unde circulă mașini, și voi știți că mai devreme sau mai târziu ei vor fi răniți și ei zic: „De ce tată, eu vreau să mă joc aici afară,“ atunci veți zice voi: „Este totul bine, băiete. Mergi și joacă-te pe stradă.“? Acesta nu ar fi un tată adevărat. Chiar dacă ar trebui să-l luați cu forța sau să-l bateți, să-l legați: voi l-ați ține departe de stradă pentru ca să nu fie omorât. Este așa? Așa trebuie s-o faceți și cu Evanghelia. Voi trebuie să scuturați și să zguduiți ca să i se poată ajuta omului. Eu sper că fiecare înțelege aceasta. Eu cred că într-o zi, când totul este trecut și perdeaua este trasă la o parte de pe fețele noastre, atunci totul va fi înțeles.

Frate Way, Biblia pe care mi-ați dăruit-o de sărbători este frumoasă. Va fi bună, pentru că pot să-mi scriu notițele în ea și nu mai trebuie să le scriu într-un caiet separat. Dacă voi avea timp, le voi scrie cu mașina. Eu nu vreau să scriu cu mâna, pentru că nu-mi pot citi scrisul meu propriu, atunci cum ar putea altcineva? Eu le-am spus că am un scris prescurtat propriu, și eu trebuie să studiez ceea ce am scris. Dar într-o zi vreau să o scriu cu mașina. Este o Biblie din care poți scoate foile afară. În dimineața aceasta vreau să citesc două texte. Astfel eu am posibilitatea să capsez textul din Genesa și cel din Apocalipsa unul lângă altul și să le citesc. La început am capsat foile goale. Eu pot să citesc astfel toate textele și citatele biblice pentru mesaj. Este minunat. Eu sper că astfel pot să câștig multe suflete pentru Hristos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Eu vreau să vă mulțumesc încă o dată pentru toate cadourile de sărbători pe care mi le-ați dat. Biserica mi-a dat un costum nou. O, cum prețuiesc eu aceasta. Eu am primit două costume de sărbători. Un frate din adunarea cea mică din Macon, fratele Palmer, mi-a trimis un costum nou. Și Biserica mi-a dat unul. Sunt atâtea cadouri cu lucruri mărunte și cadouri în bani. De la biroul de impozite mi s-a spus că, cadourile care îmi sunt dăruite de sărbători și de ziua mea de naștere, pot să

le primesc, cealaltă trebuie să le pun la lucrare. Dar asta este în ordine. Încă o dată vă mulțumesc la toți și în numele soției mele și al copiilor. Noi toți vă aducem mulțumirea. Voi sunteți foarte drăguți. Noi am dori să vă facem la toți câte un cadou, dar asta nu merge. Asta nu o fac. Eu îmi doresc să pot, dar eu nu pot. Eu sunt sigur că voi înțelegeți asta. Eu știu, și fratele meu iubit care stă aici simte la fel. Noi simțim în felul acesta că oamenii ne iubesc. Noi îi prețuim.

Acum vrem să ne aplecăm capetele pentru rugăciune și să ne pregătim în dimineața aceasta pentru mesaj. Noi venim acum în prezența Dumnezeului celui viu, treji și cu frică de El. Noi venim în Numele Domnului Isus. Noi știm că nu venim aici înaintea Tatălui ceresc ca să ne referim la William Branham sau la Orman Neville sau la altcineva. Noi am fi respinși repede. Dar noi avem siguranța că El a spus: **„Dacă veți cere ceva de la Tatăl în Numele Meu, veți primi.”** Eu nu cred că puteam să primesc ceva de la El, dacă aș fi venit în numele meu, dar eu știu că dacă folosesc Numele Fiului Său, cererea mea este îndeplinită, căci eu îmi așez încrederea în El. În El trăim, umblăm și existăm noi. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu în dimineața aceasta pentru tot ceea ce înseamnă El pentru noi. În El este toată viața și ființa noastră.

Eu Îți mulțumesc Ție, Doamne, pentru adunarea aceasta mică, pentru pastorul lor, pentru comitet, pentru diaconi și ceilalți membri. Eu sunt mulțumitor că Duhul Sfânt îi păzește. Fie ca marele Duh Sfânt să-i conducă întotdeauna pe drumul care trebuie să meargă. Noi citim în Vechiul și Noul Testament, când îi lovea boala pe sfinți, se aduna toată adunarea și Îl chemau pe Dumnezeu din inimă în unanimitate, și cererea lor era îndeplinită. Toate mădularele trupului lui Isus Hristos au postit și s-au rugat, Dumnezeu a auzit și a răspuns la rugăciunile lor.

Tată, fie ca această adunare mică să fie legată între ei prin legământul dragostei și prin Duhul Sfânt, ca să devină ca aceia, și în anul care urmează să nu fie nici un fel de neînțelegeri între noi. Fie ca fiecare să posede o dragoste dumnezeiască și fiecare să umble pe drumul lui Hristos, astfel ca mulți călători oboșiți să vină la marginea drumului și să fie salvați. Trebuie să spunem că prezența lui Dumnezeu v-a întâmpinat cu un bun venit iubitor când ați intrat pe ușa acestei clădiri. Ia boala din mijlocul nostru, Doamne.

Noi suntem mulțumitori că avem inimi înfometate pentru ca să auzim Cuvântul Tău. Continuă să pui în inimile noastre această foamete pentru Tine, Doamne; cum a spus David atunci: **„Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!”** Noi ne gândim la un cerb mic, care este rănit și rupt de câini sălbatici și sângerează, și viața lui este pierdută dacă nu găsește apă. Dacă găsește apă, viața lui va fi

înnoită. Fie ca noi să fim așa de însetați, Doamne, ca să-L trăim pe Hristos, căci altfel nu putem rezista. Noi trebuie să-L avem pe Hristos pentru a deveni Biserica care vrem să fim. Dacă noi trăim cum vrem, vom muri. Noi trebuie să-L avem pe Hristos.

Noi deschidem Cuvântul Tău în dimineața aceasta, pentru a găsi mângâiere și un drum care ne aduce mai aproape de Tine. Eu mă rog, Tată, ca Duhul Sfânt să ne deschidă Cuvântul. Doamne, noi ne rugăm ca slujitori ai Tăi, ca să fim mai bine pregătiți pentru anul care vine. Noi ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Pentru că este anul nou, m-am gândit să las mesajul de anul nou pentru seara aceasta și acum să intrăm în Scriptură ca la o lecție duminicală. Eu voi vorbi despre una din temele cele mai importante din Biblie. Este învățătura care ne-a fost predicată de Domnul de prima dată. Este prima învățătură pe care a predicat-o Isus, și eu cred că este bine să o studiem pentru începutul de an.

Dacă vă este prea răcoare, atunci ridicați mâna. Eu cred că am simțit-o și aici. Eu îl rog pe fratele meu să regleze căldura puțin mai sus, căci eu simt și știu că voi, și mai ales cei cu copii, o simțiți și acolo.

Să deschidem la Efeseni 4 și să citim de la vers. 11 și apoi din Ioan 3 de la vers. 1-12. În Efeseni 4 de la vers. 11 stă scris:

Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceeace dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.

Eu am citit-o pentru ca voi să vă adânciți mai departe acasă.

Eu citesc acum textul din Ioan 3; un text biblic foarte cunoscut.

Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.“ Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.“ Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii

sale, și să se nască?“ Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh. Nu te mira că ți-am spus: Trebuie să vă nașteți din nou. Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.“ Nicodim I-a zis: „Cum se poate face așa ceva?“ Isus I-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri? Adevărat, adevărat îți spun, că noi vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?“

Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Său. În dimineața aceasta vreau să iau ca temă prima învățătură a lui Isus. Prima învățătura a lui Isus a fost: „Trebuie să vă nașteți din nou.“ Eu vreau s-o prezint ca într-o lecție duminicală și nu să predic, ca să nu fiu răgușit în seara aceasta.

Eu am simțit în inima mea că oamenilor li se pare curios. Noi auzim multe despre aceasta și ar fi bine dacă studiem în dimineața aceasta tema, pentru a primi claritate. Începutul este: „Voi trebuie să fiți născuți din nou!“, și merge foarte adânc.

Noi observăm că oamenii au păreri diferite despre aceasta. Aproape toate bisericile spun: „Voi trebuie să vă nașteți din nou.“ Dar fiecare dintre ele are o altă tălmăcire despre ceea ce înseamnă să fii născut din nou. Dacă mă duc la metodiști, ei spun: „Noi credem că trebuie să fii născut din nou.“ Dar cum o tălmăcesc? Dacă mă duc la biserica baptistă, ei spun: „Noi credem că trebuie să fii născut din nou.“ Dar cum o tălmăciți? Eu aș putea să mă duc la fiecare biserică, și dintre acestea sunt 900 de denominațiuni și biserici diferite, și aș primi 900 de tălmăciri diferite. Pentru că există atâtea tălmăciri diferite, dar există numai o singură învățătură, adevărul trebuie găsit undeva.

Gândiți-vă, că nu se spune: „Voi ar trebui să fiți născuți din nou!“, ci „Voi trebuie!“ Noi, cei care vorbim limba engleză, înțelegem ce înseamnă cuvântul „trebuie“. Aceasta este o cerință absolută: voi trebuie s-o faceți. Vedeți, este un trebuie, nu un: „Ar trebui!“, sau „Ar fi mai bine, dacă ați avea“, ci: „Voi trebuie să fiți născuți din nou.“ O, dacă am putea să luăm Cuvântul acesta să-l descompunem ca să vedem ce înseamnă. Se pare atât de imposibil ...

Dar dacă este atât de important și de mare, încât este imposibil să intri în Împărăția lui Dumnezeu, nici măcar să o vezi dacă nu ești născut din nou, și există atâtea tălmăciri diferite despre cuvântul „născut din nou“, atunci trebuie să cercetăm din toată inima ca să găsim ce înseamnă.

Nu este nimeni aici care vrea să meargă în chinuri. Voi nu veniți sute de mile pe străzi acoperite de gheață, vă dați existența, banii, pentru a veni aici la adunare să le spuneți oamenilor numai bună ziua și să-l ascultați pe pastor, pe mine sau pe un alt predicator cum vorbește din Cuvânt. Asta ați avea oriunde ați merge: pastori și predicatori așa cum suntem noi, slujitori ai lui Dumnezeu. Dar totuși este ceva care vă atrage în locul acesta deosebit. Este sarcina noastră ca pastori să ne îngrijim ca turma să fie păscută și să fie hrănită corect, pentru că Dumnezeu cel Atotputernic va cere sângele vostru de la noi. În ziua judecării trebuie dăm socoteală pentru voi. Noi vedem răspunderea aceasta mare care ne-a fost dată. Dumnezeu ne-a dat oameni care ne iubesc și vin aici să ne asculte. De aceea trebuie să folosim timpul pentru a păzi sufletele voastre. Dacă vedem că se apropie de voi un lucru cât de mic, care nu este corect, este de datoria noastră să mergem la persoana respectivă, pentru că suntem păstori, care păzesc oile. Și dacă văd că oile mănâncă buruieni de care vor muri, atunci trebuie să le alung și să smulg buruienile pentru ca să nu ajungă la ele; altfel oile vor muri.

În vestul țării există o buruiană care este dăunătoare animalelor. Eu nu știu dacă ați auzit deja de ea. Dacă o mănâncă un cal, nu mai puteți să faceți nimic cu el. Va fi îndepărtat. Nu poți să pui șaua pe el și nu poți să faci nimic. Voi trebuie să vă țineți animalele departe de el. Dacă voi vă lăsați calul să mănânce așa ceva care duce la o astfel de situație, la astfel de dureri, atunci sunteți un cowboy rău. Arată indiferența voastră.

Un păstor adevărat, un slujitor adevărat al lui Hristos, ar fi un exemplu rău pentru Hristos dacă s-ar uita la oile care mănâncă ceva și care apoi vor fi alungate sau îndepărtate de la Dumnezeu și încalcă Cuvântul și poruncile Lui. Să nu faceți asta. Trebuie să fiți foarte atenți.

Această învățătură mare a lui Isus, o găsim scrisă în Biblie: „**Voi trebuie să fiți născuți din nou!**“ Există multe versiuni despre aceasta, după cum am spus deja, încât m-am gândit că în dimineața aceasta trebuie să clarific tema aceasta cum știu mai bine, mai ales pentru cei care m-au întrebat ce înseamnă și cum poți deveni un creștin adevărat și sincer. Nu o prezint într-un fel de predică, ci ca învățătură, pentru ca oamenii să înțeleagă mesajul.

În timp ce spun asta, eu știu că este înregistrat pe bandă, și vreau să le spun predicatorilor care vor primi această bandă: așa cum o cred și o învăț eu, se va deosebi poate un pic de ceea ce învățați voi în biserica voastră, dar eu cred că pot dovedi cu Scriptura că voi veți fii născuți prin Duh și apoi botezați în trupul lui Hristos în Duhul.

Mulți dintre ei învață că nașterea din nou este atunci când oamenii vin în fața adunării și sunt recunoscuți de ea, sau când un păcătos Îl acceptă ca Mântuitor personal pe Hristos. Alții cred că nașterea din nou are loc prin

botezul în apă. Ei zic că sunteți născuți din apă dacă sunteți botezați în apă. Există multe versiuni despre aceasta.

Alții cred că dacă repetă o mărturie de credință sau cred o învățătură a unei biserici și spun: „eu cred în biserica sfântă, eu cred că Dumnezeu este Salvatorul oamenilor, începând cu ziua aceasta sunt membru al acestei biserici sau adunări și în comunitate cu creștinii“, așa ar fi nașterea din nou.

Deși mărturia de credință care o spun nu poate fi nici măcar criticată – unii dintre ei sunt curați și sfinți, alții chiar conform Scripturii –, dar Scriptura nu este folosită în mod corect. Chiar dacă este folosită Scriptura, eu cred că nașterea din nou conține mai mult. Indiferent cât de bine intenționați, eu cred că nașterea din nou înseamnă mult mai mult decât mărturiile și gândurile voastre. Eu nu spun asta în batjocură religioasă și eu nu vreau să murdăresc nici o organizație sau biserică, dar multe lucruri îmi amintesc de un iudeu. Este poate o glumă. Eu nu cred că ar trebui să se spună glume de pe podium, dar pentru a scoate în evidență punctul acesta, eu mă gândesc la ceva, care este ca o glumă. Eu vreau să vă arăt cu aceasta ceea ce spun.

Un preot catolic s-a dus odată cu cineva acasă care tocmai devenise membru al bisericii catolice. Acesta avea șuncă prăjită și a spus: „Tată, îmi pare rău, dar eu îmi amintesc numai acum că astăzi este vineri. Dar eu cred că, conform învățaturii celei mari a bisericii, prin care tu m-ai făcut din iudeu, catolic prin stropirea cu apă sfințită, așa voi lua eu acum un pic din aceeași apă și stropesc șunca aceasta ca să fac un pește din ea.“

Acum, asta nu înseamnă că ea a devenit un pește. Mai rămâne tot șuncă, indiferent cât de sfântă este apa. Nu depinde de cât credeți că sunteți de corecți, dacă voi spuneți o mărturie sau vă atașați unei biserici, voi mai sunteți tot aceeași ca înainte, ci numai dacă sunteți într-adevăr născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu. Nimic nu vă schimbă, nici dogmele voastre religioase, nici apartenența voastră de o biserică, nici schimbarea ideilor, nici intențiile voastre bune, indiferent cât sunt de bune. Cu aceasta nu este încă nimic în ordine. Trebuie să se întâmple ceva. Nașterea din nou este o trăire; ceva ce se întâmplă. Nu celelalte lucruri cauzează nașterea din nou. Unele biserici spun: „Acceptați asta sau credeți cealaltă, și apoi este totul în ordine.“ Dar nu este așa.

Motivul pentru care trebuie să fim născuți din nou, este după cum spune Biblia: **„Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a născut mama mea.“** Asta ne arată că natura noastră este păcătoasă de la început. Nu este nimic bun în noi. Noi nu putem avea nici o pretenție pe baza cunoștinței noastre, a sincerității noastre sau cât de mare sau mic suntem, noi suntem de la început pe dos și nu există nimic prin care să ne împotrivim. Voi nu puteți.

Isus a spus: nimeni nu poate să adauge ceva la înălțimea sa. Voi puteți să acceptați toate gândurile, să visați la ele, să citiți despre ele, să studiați și să vă adânciți, și totuși voi înșivă nu vă puteți ajuta. Totul cade la pământ. Eu sunt atât de bucuros că este așa, că dacă ar depinde de cunoștință, atunci ar fi numai pentru cei deștepți. Unde am rămâne noi, cei fără școală? Noi n-am avea nici o șansă. De la început Dumnezeu nu a stabilit așa. Bisericele o fac întotdeauna complicat. Dumnezeu o face simplu. Este adusă în așa fel încât pot s-o vadă și s-o primească toți. Este pentru toți care vor. Un om nu-l poate salva pe celălalt, indiferent de ceea ce zice. Unul nu-l poate salva pe celălalt. Indiferent cât este de înțelept cineva, ce fel de birou conduce – dacă este pastor, preot, episcop, cardinal sau papă –, el nu poate face nimic pentru salvarea vieții unui om, pentru că el însuși este un păcătos, născut în păcat și astfel a venit în lume, născut ca mincinos. Fiecare cuvânt pe care îl spune el este o minciună, dacă este în contradicție cu Cuvântul și planul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a conceput un plan pentru salvarea omenirii. Oamenii nu pot adăuga nimic la planul acesta. Este planul lui Dumnezeu.

Noi vom studia în dimineață aceasta planul. Ce este planul lui Dumnezeu? EL a spus: „Dumnezeu este adevărul și fiecare om este un mincinos.“ Noi nu vom îndrăzni să schimbăm nici măcar o frază sau să facem altceva din ea. Indiferent cât sunt de bune ritualurile noastre la citit, noi trebuie să le uităm. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Altcumva nu poate să se întâmple. Dumnezeu are un plan pe care L-a făcut El însuși.

Gândiți-vă, mai întâi trebuie să fiți născuți din nou, altfel nu o să înțelegeți niciodată. EL a spus de două ori: **„Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“** Asta a accentuat-o în mod deosebit. Dacă se spune: „Adevărat, adevărat!“, atunci este scos în evidență în mod deosebit, ca și cum ar fi scris cu litere mari: „Adevărat, adevărat, Eu vă spun!“ Acest cuvânt este tradus în multe locuri ca „absolut“. „Absolut, absolut, Eu vă spun!“ Cine a spus asta? Un cardinal, preot, pastor, evanghelist sau papă? Dumnezeu însuși! Nu există nici o scuză. Nu poate fi altfel, indiferent cât de mare este cineva, ce nume poartă, cât de popular este el, el nu poate înțelege Împărăția lui Dumnezeu până nu este născut din nou. Este o temă mare. „Adevărat, adevărat, Eu vă spun!“ Fiți atenți! Luați traducerea grecească și veți observa că nu poți să vezi numai cu ochii, ci și cu inima. Voi nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu cu ochii voștri, pentru că este o Împărăție duhovnicească. Cu alte cuvinte: voi nu veți fi în stare niciodată să înțelegeți Împărăția lui Dumnezeu, până nu sunteți născuți din nou. Altfel rămâne o

taină nedescoperită. Dacă sunteți născuți din nou, planul Împărăției lui Dumnezeu devine o realitate pentru voi.

Dacă un antreprenor de construcții vrea să construiască o clădire, trebuie să știe să citească cel puțin un desen. Nu are nici un sens să înceapă să construiască, dacă nu înțelege desenul. Dacă a înțeles desenul, atunci el știe cum trebuie construită clădirea. Așa este. Așa este cu construirea Împărăției lui Dumnezeu. Voi trebuie să înțelegeți desenul, și voi nu-l puteți înțelege până nu sunteți născuți din nou. Dar dacă sunteți născuți din nou și totuși respingeți desenul, ce se întâmplă atunci?

Nu demult m-am întâlnit cu o fată cu a cărei mamă am fost prieten în tinerețe. Ea a fost o fată drăguță, frumoasă. Acum numele ei este Huff, înainte de căsătorie a fost Lee. Atunci eram pastor în biserica baptistă-Milltown și ei făceau parte din adunare. Ei mă simpatizau mult. Eu mergem cu ea. Ei locuiau în apropiere de fratele Wright. Am fost de multe ori la ei. Fata a fost foarte delicată și o prietenă de-a mea. Fratele Lee a fost un bărbat delicat, un membru credincios al adunării. Într-o seară ei m-au invitat la ei acasă și să rămân peste noapte. Eu am zis: „Frate

Marrion, eu o voi face cu plăcere.“ După încheierea serviciului divin, eu și fata am mers înainte. Eu trebuia să deschid câteva porți. Trebuia să mergem pe după un munte, până să ajungem la casa mare de lemn. Noi am rămas afară și am așteptat până când au venit mama, tata și sora ei. Apoi ne-am dus în casă și am mâncat. Mama ei a pregătit ceva. Tatăl ei și eu am dormit împreună într-un pat care era un sac de paie și un pat cu arcuri. Am dormit bine. A fost mai bine decât pe o saltea frumoasă pe care puteți să o cumpărați acum, eu vă spun. Mama și cele două fete au dormit sus.

Fratele Lee a avut noaptea un vis. El a discutat tot timpul cu mine despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos. El nu credea așa. El a fost un antreprenor de construcții. El a spus: „Frate Branham, eu am avut un vis. În vis m-am dus în New Albany și cineva mi-a dat un desen ca să-i construiesc o casă. Dar totuși când am văzut cum a desenat ferestrele și celelalte lucruri, eu am zis: „Asta nu este corect. Asta nu poate fi corect. Nu este corect.“ Astfel am construit cum am crezut eu că este bine. Și când s-a întors persoana respectivă din concediu din Florida, eu aveam casa aproape gata.

El s-a uitat la casă, a luat desenul, s-a uitat la el și a zis: „Ascultă, tu ai construit greșit casa mea.“ Eu am răspuns: „Nu, eu nu am construit greșit.“ El a întrebat: „Ce este cu asta și cu cealaltă?“ Eu am spus: „Asta nu vine acolo.“ El a răspuns: „Stric-o și construiește din nou după desen, dacă vrei să te plătesc.“ Atunci m-a întrebat fratele pe mine: „Frate Branham, ce crezi despre acest vis?“ Pe lângă casă curgea un râu, și noi ne-am dus acolo. El a

spus: „Eu nu vreau să stric nimic în ziua aceea.“ Eu i-am răspuns: „Fă-o acum corect. Construiește conform desenului.“

Nu a fost degeaba. Fiica lui s-a căsătorit cu un băiat delicat. El este mașinist aici la construcția vapoarelor. Degetele de la o mână i-au fost tăiate. Un om drăguț. Ei au o familie drăguță, trei fete. Toți credincioși. Ei cântă împreună. Când avem aici adunări, ei vin și cântă. Una dintre fete cântă foarte bine la pian și dă lecții de muzică clasică. A făcut-o deja de la 15-16 ani. Copiii au tachinat-o cu diferite lucruri, pentru că era credincioasă. Lucrul acesta a împovărat-o așa de tare încât a avut o criză de nervi și și-a pierdut mințile. Au adus-o în Louisville. În dimineața următoare urma să fie transportată într-un spital de boli mintale. Medicii nu au fost de acord să o vizitez. Dar eu m-am dus în timpul vizitei și m-am așezat cu mama și tatăl ei pe marginea patului, și în timp ce stăteam acolo, Duhul Sfânt a venit în sanatoriul în care sunt pacienții pentru care mai sunt speranțe. Dacă ei nu mai pot să facă nimic, atunci sunt trimiși la Madison, Indiana. În săptămâna aceea ea trebuia să fie trimisă acolo, pentru că nu mai era nici un ajutor pentru ea.

În timp ce stăteam acolo, mi-a fost dăruită o vedenie. Eu îi spuneam fetei: „În Numele Domnului Isus ...“ Mama ei mi-a luat mâna mea și cea a soțului ei și a spus: „Niciodată nu este pe dos.“ Eu am spus: „Fiți fără grijă! Totul va fi în ordine cu ea.“

Eu am părăsit repede clădirea. Seara, către ora 9 a sunat telefonul. Eu cred că a fost ora 9, înainte de a merge la adunare. A fost într-o duminică. Tatăl ei mi-a spus cu o inimă copleșită de bucurie: „Eu nu m-am putut duce acasă și să rețin știrea cea bună pentru mine, frate Branham. Doctorul a venit înăuntru, a controlat-o pe fiica noastră și a zis: ‚Ce s-a întâmplat cu ea? Ea poate să meargă mâine acasă.‘ „

Când a murit mama mea acum câteva săptămâni, fata aceasta a venit cu prietenul ei. Ei au cântat în trio. O, eu vă spun, desenul pentru construcție! Prin Cuvântul lui Dumnezeu ne este spus și explicat programul, cum putem să ne naștem din nou.

Mai întâi ne recunoaștem ca păcătoși, cărora li se cuvine blestemul. Noi toți suntem născuți în păcat. Nu este nimic bun în noi. Morala noastră este rea, sufletul nostru stricat, gândirea noastră este răutăcioasă, fiecare gând al unui om este rău, este păcat. Trupul nostru este slab, duhul nostru nu este bun, noi suntem sub osândă. Cum poate iasă ceva bun din osândă? Lăsați-mă să vă spun asta din Iov 14: „Omul născut din femeie, are viață scurtă, dar plină de necazuri. Se naște și e tăiat ca o floare; fuge și piere ca o umbră.“

Cine poate folosi ceva necurat? Niciunul. Voi vă lăsați gălețile în fântână și apoi le scoateți iarăși afară. Apa este stătută și miroase. Voi vă uitați

înăuntru. Este murdară, sunt viermi în apă. Nu este nici o posibilitate pentru voi să lăsați găleata în jos și să scoateți apă curată. Toată lumea este stricată. Sufletul, morala omului, totul este stricat prin păcat. El este născut după trup în păcat, întruchiparea nedreptății și vine în această lume spunând minciuni, astfel încât sufletul lui este stricat și nu este nimic bun în el. Unul nu-l poate salva pe celălalt. Toți sunt pe dos. Voi luați o găleată de apă murdară de aici și apoi de dincolo. Dacă le amestecați, atunci aveți și mai multă murdărie. Nu este nimic curat acolo.

Dar Dumnezeu s-a hotărât să-l salveze pe om. EL a luat toate păcatele asupra Sa. Pedeapsa păcatului în care ați fost născuți, este moartea. Păcatul este moarte. Pedeapsa a fost așa de mare, dar niciunul nu i-a putut ajuta celuilalt. Astfel a trebuit să se găsească cineva care să plătească pedeapsa. Ce ar fi dacă pedeapsa pentru părăsirea acestei încăperi ar fi 100 de bilioane de dolari? Nimeni de aici nu ar putea să iasă afară, pentru că niciunul dintre noi nu poate plăti. Numai dacă ar veni cineva să plătească pentru noi toți! Noi am avut nevoie de Unul care a făcut-o pentru noi. Unul care este vrednic. Eu aș dori să mă adâncesc și să vorbesc despre Rut și Naomi, ca să vă arăt cum salvatorul înrudit a răscumpărat partea moștenită. Mai întâi trebuia să fie vrednic și înrudit. De aceea Dumnezeu ca Duh, Iehova, s-a înrudit cu noi când a luat chip de om. EL s-a înrudit cu noi. Asta trebuia să fie așa. EL trebuia să aibe dreptul. EL este acela al cărui izvor a fost deschis și umplut cu sângele care a curs din Emanuel. EL a fost acela care a purtat păcatele noastre.

Eu am un tablou minunat în Numeri. Eu mi l-am notat. Este un tablou minunat, dacă ați putea să-l vedeți. Șarpele de aramă a fost înălțat în pustie. Când Israelul a fost mușcat de șerpi, nu mai era nicio salvare. În mijlocul lor nu era nici un doctor care îi putea salva. Ei aveau doctori printre ei, dar nu pentru mușcătura de șarpe. După cum am spus deja, în mijlocul nostru nu există doctori care să vindece păcatul. Este o mușcătură mortală. Noi suntem toți vinovați, toți născuți în nelegiuire. Noi toți suntem vinovați. Dar totuși ce a făcut Dumnezeu? Ei au fost vinovați și pedeapsa pentru moarte trebuiau s-o plătească. Dar totuși Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să ridice șarpele de aramă. Oamenii nu puteau să facă nimic, absolut nimic, nici să plătească cu bani, nici să zică mărturii de credință sau să se atașeze unei biserici, puteau numai „să privească într-acolo și să trăiască!“ Voi vedeți cât este de simplu! Priviți în sus și trăiți! Nu atașarea de o biserică, nu mișcarea simțurilor, nu o simțire deosebită. Priviți în sus și trăiți! Asta este! Așa de simplu. Nu dacă rețineți cele zece porunci în minte veți trăi; nu dacă

cunoașteți toate dispozițiile – priviți în sus și trăiți! Nu trebuie să faceți mai mult! Toți acei care au privit în sus au trăit.

Când a fost Isus pe pământ, El a spus: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.“ Așa trebuie! De ce? În același fel, pentru același lucru, cu același scop. Să facă aceeași lucrare. De multe ori oamenii sunt dezorientați că Isus este reprezentat prin șarpele înălțat. Această comparație i se potrivește, dacă vreți să luați seama, pentru că șarpele era mort. Nu era viață în el. Isus a murit. Când Cain l-a omorât pe Abel, el a murit pe altarul lui de jertfă. După ce Abel a omorât jertfa pentru păcat și a adus-o acolo, el a murit pe același altar împreună cu jertfa lui. Pentru ca să vă nașteți din nou, trebuie să muriți împreună cu jertfa voastră, să fiți așa de morți cum a fost și EL, și să fiți născuți din nou. Șarpele nu avea viață în el.

Voi întrebați: „De ce a fost făcut din aramă?“ Arama reprezintă judecata dumnezeiască. Ați observat: în Vechiul Testament era altarul de aramă pe care era arsă jertfa. Arama vorbește despre judecată. În zilele lui Ilie, el a privit înspre cer dacă vine ploaia după rugăciunea lui și a spus: „Cerul este ca arama.“ Ce era el? Judecată dumnezeiască peste oamenii necredincioși. O națiune necredincioasă l-a părăsit pe Dumnezeu. Era judecată dumnezeiască – aramă. Șarpele reprezenta păcatul condamnat, pentru că șarpele a fost condamnat în grădina Eden. El a fost șarpele condamnat.

Dacă priviți înspre Isus, atunci vedeți că pedeapsa a venit peste El. Singurul Dumnezeu, El însuși a devenit trup. Dumnezeu a venit pe pământ și a luat toate păcatele asupra Lui. Judecata dumnezeiască și mânia Dumnezeului celui Atotputernic s-a revărsat peste El în trupul de carne, când a fost răstignit pe cruce. Aceasta este judecata adevărată. EL a călcat singur în teasca cel mare al mâniei lui Dumnezeu. EL a mers singur pe drumul acesta.

EL a murit singur, fără ajutorul unui înger, al unui om, al Bisericii Sale, al mamei Sale, al fraților Săi, al tatălui Său; părăsit de Dumnezeu, de oameni și de natură. EL a murit singur pentru a arăta că nici chiar natura nu ajută în ceasul morții. Nici un prieten, nici un preot, nici un papă, nici un pastor! Este moartea – dar a fost Unul care a luat-o pentru noi toți asupra Sa.

În șarpe nu era viață. El a fost încremenit total. Aceasta a fost judecata. EL a murit, și pământul s-a rușinat. EL a murit, și stelele s-au rușinat. EL a suferit, până când soarele nu a mai strălucit. EL a suferit în așa fel încât luna și-a pierdut strălucirea. EL a suferit până când elementele pământului au devenit așa de negre și de întunecate ca miezul nopții. Nu a mai fost nimic acolo. Nimeni nu a suferit vreodată așa, și nimeni nu ar fi putut să sufere astfel, căci nici un muritor nu ar fi putut trece prin aceasta. Dar EL a suferit.

Dumnezeu a luat asupra Lui toate păcatele, condamnarea noastră. EL a călcat singur în teascul mâniei lui Dumnezeu, fără nici un ajutor. Nu a fost nimeni ca să-L ajute. Dumnezeu a pus pedeapsa pe El. Toți au fost sub pedeapsă. Nimeni nu-L putea ajuta, pentru că noi toți suntem vinovați. Nici un preot suprem nu putea să vină să-L ajute. Nimeni, nici un papă, nici un înger. Totul stătea înapoi, observând. Acestea au fost cele mai mari momente din istoria mântuirii. EL a murit! Nici un strop de viață nu a mai rămas în El, mort, ca șarpele de aramă! EL atârna de cruce ca un semn înmărmurit.

Cum trebuie să ne purtăm pentru a întâmpina această naștere? Cum ajungem la această naștere? Voi trebuie să treceți printr-un proces – tot ce trăiește trebuie să moară mai întâi. Voi nu puteți să rețineți duhul vostru cel vechi. Voi nu puteți să rămâneți cu obiceiurile voastre, voi nu puteți să aveți aceleași gânduri. Voi trebuie să muriți. Voi trebuie să muriți așa cum a murit El. Voi trebuie să muriți pe altarul Lui ca Abel și mielul lui. Voi trebuie să muriți cu mielul vostru. Voi trebuie să muriți. Gândurile voastre trebuie să moară pentru ca gândurile Lui să ia naștere în voi, ca să fie caracterul lui Hristos în voi. Voi trebuie să gândiți gândurile Lui.

Frate, soră, lăsați-mă să vă spun cu exactitate. Cum puteți să gândiți gândurile Lui și totuși să dezmințiți Cuvântul Lui, pretinzând că sunteți născuți din nou? Întrebați-vă personal. Cum puteți să faceți așa ceva? Așa nu merge. Dacă sunteți născuți din nou, aveți și gândurile Lui. Dacă este în voi gândirea lui Hristos, atunci sunteți o creatură nouă. Așa învață Biblia. Dacă un frate vrea să caute cuvântul „creatură“ în lexicon, va constata că cuvântul „creatură“ este tradus „creație nouă“, pentru că voi sunteți o creație. Ca oameni, v-ați născut printr-o dorință omenească pe acest pământ, dar acum sunteți o creatură nouă prin Duhul. Gândurile voastre proprii sunt moarte, așa de moarte și fără viață ca și șarpele de aramă sau ca EL, când EL a murit și cerul, pământul și toate celelalte au mărturisit că EL este mort.

EL a murit, și în trupul Lui apa s-a separat de sângele Lui. Moartea Lui a fost așa de groaznică, încât se putea zice că pământul a avut o criză de nervi. El s-a cutremurat și a tremurat, încât pietrele au căzut de pe stânci. Cine ar mai fi putut muri astfel? Nici un papă muritor, nici un pastor muritor nu putea să producă aceasta. Dar când Dumnezeu a venit în trup și a murit pe cruce, pământul a avut o criză de nervi. Tot ce a adus Cuvântul lui Dumnezeu la existență – pietrele, pământul, pomii, stelele și luna – au privit cum a fost pus păcatul asupra Lui. Cuvântul Său vorbit a văzut cum Creatorul a devenit trup și cum păcatul a fost pus asupra Lui. Mânia lui Dumnezeu s-a revărsat asupra Lui, până când și luna și-a pierdut strălucirea

și soarele lumina. Pământul a devenit nervos și tremura, a avut o criză de nervi. Ar fi fost despicat în bucăți, dacă nu ar fi trebuit să fie în viitor pentru noi.

Dacă elementele pământului au fost așa de zguduite când au văzut ce se întâmplă, atunci ce produce în mine și în tine? Ce se va întâmpla cu sufletul nostru dacă privim și vedem ce a făcut Dumnezeu pentru noi? Și toate acestea s-au întâmplat pentru mine și pentru tine. Să trăim mai departe în păcat? Dumnezeu să ne păzească! Noi ar trebui să ne ținem departe de păcat și să murim pentru păcat. Nu vedeți ce a făcut păcatul cu El? Păcatul L-a omorât. EL a luat judecata păcatului asupra Lui, și prin aceasta mi-a adus mie și ție dreptatea lui Dumnezeu. Dacă primim dreptatea lui Dumnezeu, atunci păcatul este mort în ființa noastră muritoare. O, eu sper că voi o vedeți.

Da, pentru a fi născut din nou trebuie să treceți prin procesul morții. Luați un grăunte de sămânță. Ca să iasă la viață, trebuie să moară mai întâi. Înainte de a ieși un bob de grâu la viață, trebuie să moară mai întâi. Sămânța, grâul, floarea, pomul, iarba, legumele, tot ce trebuie să iasă la viață, trebuie să moară mai întâi. Cum vreți să scăpați? Mai întâi trebuie să muriți. Voi trebuie să muriți. Cum să muriți? Să muriți voi și toate celelalte, ca să puteți fi născuți din nou. Asta trebuie să se întâmple cu voi. Dacă nu muriți, atunci nu puteți veni la viață.

Ați observat – în fiecare zi trebuie să moară ceva, ca voi să puteți trăi. Poate sunt adventiști în mijlocul nostru. Unii spun: „Eu nu aș putea să împușc nici măcar o veveriță sau un cerb, un iepure, să pescuiesc un pește, pentru că eu cred că nu trebuie să omorâm.“ Ai știut, fratele meu, că legumele și fructele pe care le mâncați au viață în ele? Voi trebuie să le ucideți mai întâi. Singura modalitate de a exista în viața aceasta, este ca ceva să moară pentru ca voi să trăiți. Dacă trebuie să moară ceva, pentru ca viața voastră muritoare să existe aici pe pământ, atunci nu trebuia să moară ceva ca prin viața lui să puteți trăi veșnic? Puneți-vă întrebarea aceasta. Și acesta este Hristos! Nimeni altcineva nu a fost nemuritor. Numai Fiul are nemurirea. Dacă ați vrea numai să-L primiți!

Trebuie să moară. Asta nu înseamnă deschiderea unei pagini noi în anul acesta. Voi spuneți: „Frate Branham, eu vin de mult timp aici, eu sunt membru în această adunare. În anul acesta nou, voi deschide o pagină nouă și voi începe din nou.“ Cu aceasta nu s-a făcut nimic. Nu răsfoirea unei pagini noi, ci într-adevăr moartea și apoi nașterea din nou! Voi trebuie să vă simțiți așa de vinovați când stați în prezența Lui – dacă sunteți metodiști sau bapțiști sau indiferent pe ce drum mergeți – voi trebuie să vă simțiți vinovați, așa de vinovați încât să vă omoare. Așa este. Vă va ucide. Viața voastră

lumească va muri. Voi trebuie să vă recunoașteți ca vinovați în prezența lui Dumnezeu, până când viața voastră lumească din voi va muri. Atunci problema păcatului s-a rezolvat pentru voi când stați în prezența Lui.

Dacă vi se întâmplă astfel, atunci veți trăi sigur, după ce ați murit. Dar mai întâi trebuie să muriți dacă vreți să trăiți. Voi vedeți ce vreau să spun, și anume ce este renașterea, nașterea din nou. Mai întâi trebuie să muriți, pentru ca apoi să fiți născuți din nou. Dacă mai aveți încă lucrurile lumești în voi, nu sunteți născuți din nou. Cum vreți să aveți pretenția că sunteți născuți din nou, și sunteți găsiți tot în lucrurile acestei lumi? Cum puteți să o faceți?

Acum câteva zile am văzut un grup de tineri creștini. Eu nu spun că ei nu sunt. Dar eu am văzut scene cu femei și bărbați creștini simpatici; ei se aflau în costume de baie împreună într-un bazin de înot. Ei au spus: „Aceasta este dragostea adevărată.“ Aceasta este murdăria adevărată, dar nu dragoste. Dragostea se exprimă cu totul altfel. Prin credință sufletele noastre sunt puse pe altarul de aramă. Judecata lui Dumnezeu începe și jertfa noastră este mistuită.

Gândiți-vă, când Ilie și-a pus jertfa pe altar, sub cerul de aramă, a fost mistuită. Baal nu putea să-și mistuiască jertfa. Eu nu vreau să spun asta, dar eu trebuie s-o fac. Poate voi mergeți în vreo adunare, acceptați unele dogme, felul acela de botez și aduceți jertfe, ceea ce este cerut acolo, poate vă ridicăți și vorbiți în limbi, fugiți dintr-o parte în alta sau vă ridicăți și plângeți – dar când jertfa este primită într-adevăr de Dumnezeu și este mistuită, atunci lumea este moartă pentru voi. S-a terminat cu voi, pentru că noi ne considerăm morți și îngropați. Noi am murit și am fost îngropați în Hristos. Născuți în Hristos! Și pe deasupra – după ce am murit și am fost îngropați și ascunși în Hristos – vom fi pecetluiți de Duhul Sfânt.

Acum vedeți ceea ce vreau să vă spun. Voi ați murit. Sufletele noastre sunt lovite de judecata Lui dumnezeiască. Aceasta este arama. Sufletele noastre sunt puse pe altarul judecății dumnezeiești. Care a fost pedeapsa? Moartea. Dacă voi vă puneți pe altarul lui Dumnezeu și este exprimată moartea pentru păcătos, atunci cum vă puteți ridica de acolo și să trăiți mai departe în păcat după ce Dumnezeu a acceptat jertfa voastră? Vă este clar acum? Voi muriți și veți fi mistuiți. O frică vine peste voi. Nimic nu mai rămâne din voi. Voi stați acolo ca șarpele de aramă, ca Hristos, când EL a luat asupra Lui moartea și judecata pe cruce. Voi sunteți morți. De ce? Voi sunteți pe altarul lui Dumnezeu. Ce este judecata Lui? Dacă judecătorul spune condamnarea, care este pedeapsa? Moartea. Dacă voi vă puneți sufletele voastre pe altarul judecății, atunci înseamnă moartea voastră. Înțelegeți acum?

După aceea poate vă ridicați și dansați în Duhul, jubilați sau plângeți, fugiți încolo și înapoi, aparțineți de o comunitate, puteți să faceți ce vreți – acum mă refer la credincioșii pentecostali – apoi vă duceți și necinstiți nevasta unui bărbat, unele femei strică o căsnicie. Voi mergeți iarăși înapoi, indiferent cât de mult vă mustră Cuvântul lui Dumnezeu ca să faceți ce este corect, voi totuși nu recunoașteți. Voi femeilor, nu vă lăsați părul să crească, nu vă îmbrăcați corect. Voi faceți ca lumea, pentru că voi nu ați murit pentru lume, ci trăiți în ea. Unii dintre bărbați nu încetează cu fumatul și cu băutul. Voi nu încetați să poftiți după femei rele, îmbrăcate imoral, când le vedeți pe stradă. În loc să vă întoarceți cu spatele și să plecați, voi le doriți. De ce? Voi mai trăiți cu lumea. Dar dacă jertfa voastră a fost primită, voi sunteți morți. Așa este. Auziți ce vreau să vă spun? Înțelegeți despre ce vorbesc? Sufletul vostru este așezat pe altarul de judecată de aramă. Jertfa voastră este acceptată.

Dar dacă voi mai trăiți încă cu lumea, Dumnezeu nu a acceptat-o. Voi, care vorbiți despre primirea Duhului Sfânt și care trebuie să așteptați atât de mult – aici o vedeți: numai dacă Dumnezeu vă acceptă jertfa și judecata Lui v-a omorât toate gândurile. Poate voi spuneți: „Eu voi deschide o pagină nouă.“ Nu asta este. „Eu am fumat dar nu o voi mai face.“ Încă nu este asta. Numai dacă Dumnezeu primește jertfa pe altarul Său de aramă. Altarul Lui înseamnă judecată. Ce este judecata Lui? Moartea. Aceasta este pedeapsa.

„Sufletul care păcătuiește“ și rămâne în păcat „va muri“. Indiferent de ceea ce faceți. Isus a spus: „Mulți vor veni în ziua aceea la Mine și vor spune: „Doamne, nu am făcut noi asta și cealaltă?“, EL va răspunde: „Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.“

Atunci când jertfa este mistuită de foc, fumul se ridică în sus. Voi vă ridicați împreună cu jertfa și sunteți transpuși în ceruri și pecetluiți față de lucrurile acestei lumi. Sufletul nostru este pe altarul Lui.

Ce se întâmplă cu voi după ce ați murit? Atunci veți fi primiți din nou, zămisliți din nou. De prima dată ați fost primiți în păcat, acum veți fi zămisliți din nou. Ce este? Cuvântul viu. Amin. O, asta o schimbă acum, nu-i așa? Acum am murit, după ce am văzut ce este de făcut. Ce se întâmplă acum? Voi ați fost zămisliți din nou prin Cuvântul viu. Ce este? Cuvântul devine viu în voi. Voi vedeți altfel lucrurile. Ceea ce nu ați putut să vedeți, vedeți acum. Acum a devenit altfel. Cuvântul scris va fi confirmat. Acum totul este corect. Ceva începe să se întâmple. Voi muriți pentru gândirea voastră proprie. Acum sunteți zămisliți din nou, pentru că voi sunteți spălați în apa Cuvântului. Așa este?

Ce faceți voi cu un prunc imediat după naștere? Este spălat. Așa este? Când cineva a murit și este născut din nou pentru Dumnezeu, va fi spălat în

apa Cuvântului. Amin. Dacă se spune: „În Numele lui Isus“, atunci voi spuneți „în Numele lui Isus.“ Dacă se spune: „Voi trebuie să fiți născuți din nou“, atunci voi spuneți același lucru. Indiferent de ceea ce spune Dumnezeu, voi sunteți spălați în apa Cuvântului. Amin.

Acum sunteți pregătiți pentru viață, pregătiți pentru început. Voi sunteți născuți din nou, născuți în familia lui Dumnezeu, aveți un tată nou. Desigur. Înainte ați avut un îngrijitor, acum aveți un tată nou. Voi nu puteți să fiți născuți din nou, fără să aveți un tată. Dacă sunteți născuți într-o comunitate, asta este ceea ce aveți. Dacă sunteți născuți într-o dogmă, atunci aveți numai asta. Dar dacă sunteți născuți din Dumnezeu, primiți prin Cuvântul Lui, atunci aveți un tată nou. Acesta este Dumnezeu care este pregătit să vestească Cuvântul printre voi, cu voi și să-l vorbească prin voi. O, un tată nou! Tatăl este Dumnezeu. EL este pregătit acum să vestească Cuvântul, să-l pună în voi și să-l facă viu. Acum veți fi educați în el. Acum sunteți pregătiți să primiți această educație pentru copii. Aceasta este partea cea mai grea, dacă credeți că trebuie să faceți ceva, și Cuvântul vă desparte de aceasta și vă arată altceva. „De ce cred ei acolo așa? ...“ Este indiferent ceea ce cred ei, aici este ce spune Dumnezeu: „EU trebuie să fiu în ceea ce-I aparține Tatălui Meu.“ Voi veți fi născuți din nou. Voi o să fiți în ordine, lăsați-vă conduși. Voi aveți un tată nou.

Dacă voi sunteți născuți din nou și aveți un tată nou, atunci ați primit și o natură nouă. Natura cea veche a murit și voi ați primit una nouă. Mai întâi ați mers pe drumul acesta, acum mergeți pe un altul. Înainte ați mers în jos, acum mergeți în sus. Înclinațiile voastre se orientează după lucrurile de sus. Înclinații noi! Voi nu mai iubiți lucrurile acestei lumi. Simpatia voastră este orientată înspre Dumnezeu. Voi nu dați nimic pe ceea ce spun oamenii, dacă ei râd de voi și spun că sunteți demodați sau indiferent de ceea ce spun, voi sunteți fără grijă. Voi sunteți născuți de sus. Înclinațiile voastre sunt orientate înspre lucrurile care vin de sus. Dumnezeu nu se rușinează de voi, și vouă nu vă este rușine de El. Așa este. Voi puteți citi Evrei 11. Eu mi-am notat cum le mergea oamenilor din timpul acela. Ei umblau prin pustiu îmbrăcați în piei de oi și sufereau de sărăcie, ei, de care lumea nu era vrednică. Citiți, o să vă facă bine. Din aceasta puteți vedea ce se întâmplă cu omul a cărui natură a fost schimbată.

Ce fel de natură ai atunci, frate Branham? Natura Lui. Dacă eu aș avea natura tatălui meu, aș, face lucrurile pe care le făcea tatăl meu. Dar acum, după ce sunt născut din nou, depinde de noul meu tată. Dacă ești născut numai într-o comunitate, atunci ai ca tată o comunitate. Voi puteți s-o numiți tată, dacă vreți. Spuneți-i cum vreți, dar este tatăl vostru. Dar dacă este Dumnezeu tatăl vostru, atunci sunteți născuți în familia lui Dumnezeu.

Atunci căutați lucrurile lui Dumnezeu. Atunci sunteți un copil al lui Dumnezeu. Natura voastră este natura lui Dumnezeu. Unii dintre voi aud că este spus: „O, biserica noastră crede că zilele minunilor au trecut!“ Cum puteți crede că zilele minunilor au trecut, dacă în voi este natura lui Dumnezeu? EL însuși este o minune. Natura Lui este o minune, lucrările Lui sunt o minune. Toată ființa Lui este o minune. Cum puteți fi altceva decât o minune? Nașterea voastră din nou este o minune. Viața voastră nouă este o minune. Chiar și natura voastră este o minune. Cum puteți spune: „Aceste lucruri sunt moarte.“? Voi sunteți o creatură nouă, o creație nouă. Așa este.

Vouă vi se întâmplă ca la puiul de vultur care a fost clocit împreună cu puii de găină. A fost cu totul altfel. De la naștere a aparținut de o altă categorie. Sămânța, oul, a fost altfel. A fost o altă pasăre. Desigur că a arătat mai deosebit, era curios; așa credeau cel puțin ceilalți. Dar el făcea după cum îi era soiul. El nu putea altfel, pentru că el era un vultur. Există mulți în denominațiuni care sunt de fapt vulturi. Nu este drept să privești cum se tăvălesc în murdărie și în lucrurile acestei lumi. Este de datoria noastră să-i chemăm afară.

Într-o zi a venit vulturul-mamă zburând. Credeți voi că găina cea bătrână a putut să-l mai țină pe pământ? Indiferent cât de mult a cotcodăcit și a spus: „Vino aici dragă, eu am găsit ceva aici“ – înclinațiile lui au fost îndreptate în sus, și el a zburat în sus. Nici o denominație. Voi nu mai puteți să-l chemați înapoi. Pe un om care este născut din Dumnezeu, nu-l mai puteți chema înapoi în stricăciunea păcatului. El a murit și s-a născut din nou. El este o creație nouă. El are o natură de vultur. El trebuie să zboare în sus înspre cer. El trebuie să meargă în sus unde este mama lui. Poate să spună un preot: „Veniți, atașați-vă de biserica noastră, aceea este fanatism.“

Deci, dacă puiul de vultur stă acolo și aude strigătul mamei, se uită în jur și întreabă: „De unde vine strigătul?“ Poate ea îi striga puiului de vultur: „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ Cloșca zice. „Zilele minunilor au trecut, gluc, gluc, gluc. Zilele minunilor au trecut. Așa ceva nu există. Acesta este fanatism.“ O, voi nu puteți să-l mai țineți înapoi. Eu pot să aud cum zice: „Mama, cum pot să ajung acolo sus?“

„Mișcă-ți simplu aripile. Mai mult nu trebuie să faci. Tu ești un vultur. Umblă în credință.“ „Cum va fi, mamă?“ „Eu nu știu, mergi pur și simplu înainte.“ Acum vine. După primele mișcări a reușit să ajungă pe un stâlp de gard. Așa de departe a ajuns deja. Strigarea era: „Vino mai departe, eu vreau să te prind.“ Asta este. O natură nouă, o ființă nouă, o creatură nouă. Natura tatălui vostru. Atunci veți crede și veți iubi fiecare cuvânt pe care l-a spus El. Fiecare cuvânt omenesc care este împotriva Cuvântului, este o minciună.

Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia are dreptate. Pe mine nu mă interesează ce spune biserica. Biblia are dreptate, pentru că natura voastră a fost transformată. Dacă tatăl vostru este o biserică, atunci credeți în biserică ca tată. Dacă este Dumnezeu tatăl vostru, atunci veți crede Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă credeți că o comunitate este tatăl vostru, atunci veți purta numele ei pentru că este tatăl vostru. Dar dacă este Dumnezeu tatăl vostru, atunci veți crede Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este tatăl vostru, nu lumea și nici dogmele unei comunități.

Îmi amintesc de povestea cu rața care era printre găini. Rața era un pic cam comică pentru găini. Era mai greoaie și avea un cioc mai mare, care era pentru un scop anume. Eu cred că un creștin li se pare oamenilor câteodată așa. Un pic fanatic. Dar aceasta are un scop. Atâta timp cât umbla rața cu puii de găină și cu cei de curcă, era comică. Ele aveau un cioc mic și nu aveau formatul ca o rață. Într-o zi, mama-găină și-a condus puii și rățușca un pic la plimbare. Rățușca rămânea tot în spate. Ea nu vorbea ca toate celelalte. Limba era altcumva. Ele nu se puteau înțelege.

Așa este cu un creștin care este născut din nou. El are un alt viitor, este un alt ou. Eu cred, că mulți din denominațiuni și biserici se aseamănă cu rățușca; ei au ca conducător o găină, de aceea ei nu înțeleg. Asta este foarte tare. Nu este spus cu o intenție rea. Eu vreau să scot în evidență doar un punct.

Într-o zi ea s-a dus un pic mai departe de grajd. După grajd curgea o apă. Acolo era un izvor, un râu. În timp ce mergea după găină, ea se întreba ce înseamnă toate acestea și de ce nu-i plac mâncărurile care le mănâncă ceilalți. Nu i se părea corect. Nici lucrurile vechi pe care le făceau ceilalți nu i se păreau corecte. După un timp a respirat adânc, exact ceea ce era corect. De unde venea asta? O, briza aceasta mică din cer. Este ca o respirație, ca o răcoritoare, ca o predică care vă vorbește, care vă atinge. Voi simțiți că Cuvântul este ancorat adânc. O, este o rază de soare cerească.

Ea se gândea: „Asta este totuși altceva. Această răcoritoare este pentru natura mea!“ Ea a mai respirat o dată. „Undeva este ceva. Voi nu puteți să îmi mai spuneți nimic, este aici pe undeva. Eu știu că aici pe undeva este ceva de care fac parte.“ Nu în această dogmă. Voi știți, ce vreau să spun. Ea a mirosit apă, avea natura unei rațe. O rață și apa aparțin împreună. Așa aparțin împreună credinciosul și Dumnezeu. Ea a respirat încă o dată adânc. A devenit mai tare. După aceea a început să bată vântul, ca o briză mai puternică a vântului. Voi știți, briza vântului a adus mirosul apei până la ea. Ea nu a putut să mai reziste. Ea a fugit peste deal, a lipăit cât a putut de repede țânând ciocul cel mic în aer. Ea a mirosit apă!

Găina cea bătrână a zis: „Tu fanaticule, vino înapoi! Asta nu este bine.“ Ea a mirosit apa și a fost pe drum într-acolo.

„Un izvor sfânt umplut cu sângele lui Isus care a curs din răni, și cine se scufundă în acest potop se curăță de toate petele.“

Un creștin adevărat nu vrea să aibă nici o legătură cu lumea. Ei nu vor să trăiască aici, să umble fără să știe unde se află. Astăzi ei sunt metodiști, mâine sunt bapțiști, presbiterieni, penticostali, etc. O frate, asta este jalnic. Un creștin adevărat dorește o răcorire a Duhului, o răcorire a lui Dumnezeu în viața lui, ceva care îl face o creatură nouă. Când vor găsi această cale de ieșire, ei vor călători și când străzile vor fi acoperite cu gheață, numai să fie aici. Ei pleacă, pentru că ei sunt de la început rațe. Nici o dogmă.

Dacă voi tot mai iubiți lucrurile acestei lumi, atunci sunteți înșelați. Jertfa voastră nu a fost încă primită. Natura voastră nu a fost încă schimbată. Știți acum ce înseamnă să fiți născuți din nou? Natura voastră este transformată. Voi deveniți o creatură nouă. Mai întâi trebuie să muriți și apoi să vă nașteți din nou. Eu știu că ar fi timpul pentru încheiere, dar dați-mi încă câteva minute. Eu voi trece repede prin text. Dacă voi iubiți lumea, atunci nu puteți avea pretenția că sunteți născuți din nou, indiferent de ceea ce ați făcut. Poate ați plâns sau ați avut niște simțiri deosebite. Acestea sunt în ordine, împotriva lor nu am nimic. Creștinii plâng, sunt pătrunși. Voi spuneți: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi.“ Asta este bine. Este frumos.

Eu mă uit acum la o femeie care a venit la mine cu o viziune, sau un vis, pe care l-a avut, și pentru care am primit tălmăcirea. A fost greu să-i spui nevestei unui predicator penticostal că nu are încă Duhul Sfânt. Ea nu-L avea într-adevăr. Dar ea L-a primit.

Vedeți, este altfel. Nu este vorbirea în limbi, nu dansul în Duh. Pe niciunul din aceste lucruri nu vă puteți baza. Este vorba despre moarte și naștere, despre o natură transformată. Lucrurile vechi sunt moarte. Totul a devenit nou. Lumea este moartă, Dumnezeu a făcut totul nou. Dumnezeu este viața voastră. Lumea este moartă pentru voi. Ați înțeles-o acum?

Eu trebuie să tai acum, pentru a curăța drumul de buruieni. Bărbații și femeile care nu vor să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu și de învățătura Lui, deși pretind că sunt născuți din nou, cu aceia nu este ceva în ordine. Pentru un moment vreau să vorbesc numai cu femeile. Dacă o femeie știe că Cuvântul lui Dumnezeu condamnă tăierea părului, purtarea de pantaloni scurți și lungi și purtarea de haine imorale, și totuși nu are atâta înțelepciune să-și lase părul să crească și să se îmbrace ca o creștină, atunci este înșelată. Pe mine nu mă interesează ce ați trăit. Poate ați vorbit în limbi, dar asta este ca și cum ați arunca boabe de fasole pe o piele uscată de vacă. Poate ați

dansat în Duh până s-a cutremurat clădirea, dar asta nu are nimic de-a face. Voi arătați doar că dragostea față de lume mai este în voi. Dumnezeu condamnă asta. EL spune: asta nu trebuie să fie așa. O femeie trebuie să aibe părul lung. Natura însăși ne învață că bărbatul trebuie să aibe părul scurt, pentru că Dumnezeu este deasupra bărbatului, dar bărbatul deasupra femeii. Dacă un bărbat își lasă părul să crească, își dezonorează Capul, care este Hristos. „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială.“ Curat, femeiesc.

Lor le lipsește ținuta generală, și totuși ele spun: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Eu am vorbit în limbi! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!“ Asta ne arată că duhul din voi este pe dos. Dacă voi ați avea natura Cuvântului, ați accepta tot timpul Cuvântul. Cuvântul a devenit trup. Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul este în voi. Voi ați devenit fiii și fiicele lui Dumnezeu, urmașii Lui care cred Cuvântul.

„Eu nu cred în botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Aleluia! Pe mine nu mă interesează cum încerci să-mi explici, eu cred ce zice pastorul meu.“ Faceți mai departe așa, el este tatăl vostru. Dar dacă Dumnezeu este tatăl vostru, atunci veți fi în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Predicatori! Mulți vor veni și vor spune în ziua aceea: „Doamne, nu am scos noi draci în Numele Tău?“ Predicatori! „Nu am făcut noi minunile cele mari?“ Evangheliști pe câmpul misiunii. „Depărtați-vă de la Mine, voi care ați lucrat fărădelege“, voi copiii nelegitimi. Așa este.

Dacă sunteți născuți din Dumnezeu, spălați în apa Cuvântului și separați de lucrurile din lume, atunci credeți în Dumnezeu. Voi sunteți morți. Voi sunteți morți pentru gândurile voastre proprii, morți pentru ideile voastre. Pentru toate celelalte morți, trăind în Cuvântul lui Dumnezeu. Și trăiește în voi, este lucrător prin voi și dovedește că este Cuvântul lui Dumnezeu. Voi spuneți: „Eu sunt mort pentru lume, eu sunt mort pentru lume, frate Branham.“ Și apoi dezmințiți Cuvântul lui Dumnezeu? Isus a spus: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.“

Acum trecem la ceea ce înseamnă „să fii născut din nou“. Voi mai sunteți furioși, josnici și aroganți. Dacă spune cineva ceva despre voi, atunci vă ridicați și vă pregătiți pentru ceartă. Și vreți să spuneți că sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu? Nu, Duhul lui Dumnezeu nu face asta. Nu! Duhul lui Dumnezeu este smerit, blând, plăcut, răbdător. Acesta este Dumnezeu, iubitor, prietenos, iertător. Acesta este Duhul lui Dumnezeu. Desigur!

Dar ei se țin tare de denomițiuni și vorbesc în limbi, proorocesc, fac tot felul de lucruri. Isus a spus că ei le vor face. „Ei au o formă de evlavie“, țin tare de denomițiuni. Ele sunt tații lor. Ei sunt născuți într-un tată denomițional. Dar dacă voi sunteți născuți din Dumnezeu, atunci El este

tatăl vostru. EL este Cuvântul. Indiferent câte simțiri ați avut, voi tot mai sunteți un copil de-al diavolului, până când muriți pentru lume și vă nașteți în Hristos.

Fiți atenți! La un suflet, indiferent dacă este bun sau rău, moartea nu schimbă nimic. Eu mi-am notat multe texte biblice, pentru că am vrut să dau câteva explicații despre ce este un suflet.

Ce este un suflet? Asta sunteți voi. Voi aveți un suflet. Această parte este în interiorul vostru. Atunci când muriți, sufletul trece în locul destinat în starea care este. Voi nu-l puteți lua cu voi sus, indiferent cât de mult doriți. Sufletul

trebuie schimbat aici ca să trăiască nașterea din nou.

Voi întrebați: „Ce este cu Duhul Sfânt, frate Branham?”

Prin Duhul Sfânt voi sunteți botezați în trup pentru slujbă, dar prin credință voi primiți viața veșnică. „Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, acela are viață veșnică.” Atunci veți fi botezați în trup prin Duhul Sfânt, ca darurile să devină vizibile. Dar voi credeți și primiți viața veșnică. Cine crede, are viața veșnică. Dacă veniți la credință, voi muriți și sunteți născuți din nou, înnoiți ca ființe noi. Așa este.

Gândiți-vă, sufletul, bun sau rău, nu poate fi schimbat prin moarte. Prin moarte, el ajunge la locul destinat. Ascultați! Dacă mai aveți în voi lumea și dragostea pentru lume, atunci va muri cu voi. Pentru că lumea trebuie să moară. Dumnezeu a condamnat lumea și felul lumii. Dumnezeu i-a condamnat. Ea trebuie să moară. Dacă lumea este în voi, atunci veți muri cu lumea. Eu nu văd cum poate fi mai clar. Dacă sufletul este bun și născut din Dumnezeu, trebuie să meargă la Dumnezeu. Dacă este de la lume, va pieri cu lumea. Dacă este de la Dumnezeu, atunci va trăi cu Dumnezeu, școlită sau neșcolită, culti sau neculti. Dacă lumea mai este în voi, atunci trebuie să moară. Dacă lumea mai este în sufletul vostru și tânjiți după lucrurile din lume, atunci veți pieri cu lumea. Asta este clar, nu-i așa? Ar trebui să fie clar. Voi sunteți o parte din lumea care este destinată morții. Lumea este moartă și voi sunteți morți împreună cu lumea. Dar dacă sunteți născuți din nou, atunci trăiți cu Hristos, atunci înclinațiile voastre sunt înspre lucrurile care vin de sus, și nu înspre lucrurile acestei lumi.

Dacă voi sunteți născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, atunci deveniți o parte din Dumnezeu și veți fi în veci cu El. Moartea nu vă poate atinge dacă sunteți născuți din nou. Voi sunteți veșnici. Voi ați devenit dintr-o ființă muritoare o ființă veșnică. Voi ați trecut de la moarte la viață. Eu vorbesc despre viața veșnică. De la moartea veșnică la viața veșnică. Dacă voi sunteți din lume, atunci veți muri aici împreună cu ea. Ioan scrie: „Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” Voi nu puteți să iubiți

lumea. Isus a spus: „Voi nu puteți să-L iubiți pe Dumnezeu și pe Mamon.“ Mamonul este lumea. Voi nu puteți să iubiți lumea și Dumnezeu în același timp. „Cine zice: ‚Îl cunosc‘, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el.“ Așa este.

Branham-tabernacul și toți ceilalți oameni buni, lăsați-ne să facem un inventar. Este anul nou. Lăsați-ne să începem ceva în care să lăsăm lucrurile lumii afară. Dacă ele mai sunt în noi, scoateți-le afară. Desigur. Eu trebuie să mă grăbesc.

Oamenii din timpul de azi acceptă toate felurile de duhuri. Ei se duc și acceptă duhul unei biserici, ei acceptă chiar și duhuri care se dau drept duhuri ale lui Dumnezeu și se prezintă ca născuți din nou și totuși tăgăduiesc că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat. Vă puteți închipui, ca Duhul lui Dumnezeu să tăgăduiască propriul Său Cuvânt? Voi catolicilor, puteți să spuneți într-adevăr că sunteți născuți prin Duhul lui Dumnezeu și apoi să acceptați dogmele care stau în contradicție cu Biblia și dezmințiți Cuvântul lui Dumnezeu, și apoi totuși spuneți că Duhul lui Dumnezeu este cu voi? Ar putea Duhul care a scris Biblia, să Se tăgăduiască? Asta ar fi ca și cum eu m-aș ridica și aș spune ceva, apoi mai târziu aș spune contrariul. Dacă Dumnezeu a spus ceva, atunci El nu mai poate spune contrariul. Biblia spune că este imposibil ca Dumnezeu să mintă. EL este izvorul adevărului deplin.

Voi metodiștilor și baptiștilor, care ați fost botezați în titlul „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt“, o știți acum mai bine. Voi aveți Biblia. Voi vă atașați de o biserică în care sunteți bine veniți și duceți scrisoarea de recomandare de aici acolo, și apoi pretindeți că sunteți născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu. Cum puteți să faceți asta și apoi vă uitați în Cuvântul lui Dumnezeu și vă mai numiți creștini? Dacă voi ați murit pentru comunitate, pentru dogmă, pentru lume și pentru toate celelalte, atunci mai trăiți numai pentru Dumnezeu – Dumnezeu este Cuvântul! Așa este. Ei acceptă fiecare duh. Ei au duhuri ale comunității și tot felul de duhuri.

Acum ascultați cu atenție! Prooroci! Cuvântul lui Dumnezeu vine la prooroci. Așa spune Biblia. În încheiere mai am câteva gânduri pe care vreau să vi le spun, și apoi mă opresc. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la prooroc. Ce a venit la prooroc? Cuvântul unei denominațiuni sau al unei biserici? Nu! A venit Cuvântul unei dogme la prooroc? Nu, Cuvântul lui Dumnezeu! Ce a fost? Proorocul a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu. Aceștia sunt proorocii. Vedeți, prooroci adevărați. Noi avem și prooroci falși. Imediat vom vorbi și despre ei. Dar la proorocul adevărat vine Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. El nu poate să fie altceva. O dogmă nu vine la prooroc. O denominație nu vine la un prooroc. Nu! Dar Cuvântul lui

Dumnezeu a venit la prooroc, și el a descoperit-o oamenilor. Proorocul adevărat are Cuvântul adevărat.

Cum cercetați voi un prooroc adevărat? Dacă are Cuvântul adevărat. Dacă nu are Cuvântul adevărat, atunci trebuie să fie unul fals. Dacă spune altceva decât Cuvântul acesta, care este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Cuvântul unui astfel de prooroc este o minciună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu vine de la un prooroc, atunci el este un prooroc adevărat, pentru că Cuvântul vine la proorocii adevărați. Au existat întotdeauna și falși. Prooroci adevărați – Cuvântul adevărat. Prooroci falși – Cuvântul fals. Se spune: „Dogmele noastre, denominațiunile noastre! Atașați-vă aici sau dincolo! Credeți asta! Faceți asta!”

Cuvântul adevărat vine la proorocul adevărat, și el vestește Cuvântul adevărat. Voi urmați Cuvântul adevărat și trăiți ceva pe baza Cuvântului, pentru că Cuvântul devine trup în voi. Voi deveniți copii ai lui Dumnezeu. Cuvântul

lui Dumnezeu curge direct din Dumnezeu în voi, pentru că voi ați devenit natura Lui. Duhul Lui este în voi, și voi veți face lucrările lui Dumnezeu. Aleluia! Așa spune Biblia. Proorocii falși aduc Cuvântul fals. Ce fac ei? Ei au simțiri false. Proorocii falși aud destul din Cuvântul adevărat pentru a-l prezenta apoi în mod fals. Mai demult nu s-a făcut așa. Dar Biblia ne spune în 2. Tim. 3 dinainte. Proorocul fals are destul din Cuvântul adevărat, pentru a-l putea prezenta fals, pentru că Biblia spune: ei vor avea o formă de evlavie. Pentru a avea o formă de evlavie, trebuie să fie și un pic de adevăr. O formă de evlavie, dar dezminț puterea! Care putere? Care vă întărește pe voi și vă transformă, pentru a-I sluji lui Dumnezeu, nu pentru dans și lucrurile din lume care sunt condamnate în Biblie, ca să nu vă tăiați părul, lucru despre care proorocii falși spun că nu este așa de important.

Cineva mi-a spus nu demult (eu cred că am spus-o deja aici, nu știu): „De ce nu-i lași pe bărbați și pe femei în pace? Oamenii cred că tu ești un prooroc!”

Eu am răspuns: „Eu nu sunt!”

„Dar oamenii cred că tu ești. De ce nu-i înveți cum să primească viziuni și astfel să facă lucrările lui Dumnezeu?” Eu am spus: „Cum pot să-i învăț algebră, dacă nu au înțeles nici alfabetul?” Cum puteți să luați un copil de la grădiniță și să-l trimiteți la facultate și să-l învățați socoteli cu ridicări la pătrat? Cum puteți să o faceți dacă ei nu știu însemnătatea alfabetului? Știți voi ce înseamnă alfabetul (ABC-ul)? Always **B**elieve **C**hrist! (Crede numai pe Hristos). Așa este. Nu crede unei biserici, comunității – credeți pe Hristos. De ce? Ca să-L crezi pe El înseamnă viață. Așa este. Nu să cunoști o dogmă. EL nu are dogme. Nu înseamnă să cunoști Cuvântul Lui, voi trebuie

să-L cunoașteți pe El; și anume ca Salvator personal prin nașterea din nou. Isus i-a spus lui Nicodim: „Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?”

Cum puteți să credeți lucrurile duhovnicești – să intrați în Duhul, să recunoașteți lucrurile, să vedeți viziuni? Cum puteți să ordonați învățătura, dacă nici măcar lucrurile pământești nu le puteți crede? Voi nu puteți să credeți că trebuie să vă îmbrăcați corect, nu puteți să credeți că trebuie să încetați cu fumatul, cu minciuna, cu furia și toate celelalte lucruri trebuie să le puneți la o parte, și să încetați cu poftele! Cum puteți să-i învățați pe oameni să intre în Duhul, dacă ei mai posedă toate aceste lucruri?

Proorocii falși au cuvinte false, dogme, denominațiuni, senzații. Ei spun: „O, slavă lui Dumnezeu, asta este tot ce trebuie să facem. Vreți să purtați mantaua lui Ilie? Slavă lui Dumnezeu. Goliți-vă gândurile și nu vă gândiți la nimic. Spuneți numai: ‚O umple-mă, umple-mă.‘ „ Satana sigur o va face. Voi vă bazați pe aceasta și spuneți: ‚A venit peste mine. Eu am simțit-o. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!“, voi săriți în sus și în jos și spuneți: ‚Eu o am.‘ – și apoi trăiți așa cum trăiți?

„După roadele lor îi veți recunoaște.“ Vedeți, nu este o senzație a simțurilor. O frate, vrei să primești Duhul Sfânt? Se spune: „Îngenunchează la altar și spune: ‚Glorie, glorie, glorie‘, până când vei vorbi în limbi.“ Și apoi mergeți afară și trăiți cum vreți, mințiți și furați? Dacă vi se spune despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, voi spuneți: „Acesta este fanaticism, biserica mea învață altfel!“ Și apoi spuneți că sunteți născuți din nou, spălați în apa Cuvântului? Undeva nu este ceva în regulă!

Voi credeți fiecare cuvânt, cum stă scris aici. Noi nu avem nevoie de altceva, numai ceea ce spune Biblia. Ea nu acceptă tălmăciri proprii. Dumnezeu a tălmăcit-o, și așa este. Cuvântul Lui este aici. Nu spune Biblia în epistola lui Petru că nici o proorocie a Scripturii nu acceptă tălmăciri proprii? Desigur, nici o tălmăcire proprie. Așa este scris cum a fost spus. Lăsați-o cum este scris. Va aduce aceleași rezultate.

Învățătorii falși aduc nașteri false. Proorocii adevărați aduc Cuvântul, nașterea prin Cuvânt, prin Hristos. Proorocii falși aduc nașteri false. Nașteri din comunitate, nașteri din dogme, nașteri ale denominațiilor. Acum o aveți, voi frați pentecostali. Trimișii falși le spun oamenilor că au primit Duhul Sfânt numai pentru că vorbesc în limbi. Eu am văzut oameni dominați de satana care au vorbit în limbi. Creioanele care erau acolo scriau în limbi necunoscute. Asta nu înseamnă absolut nimic. Vedeți, trebuie să fie o viață. După roadele lor să-i recunoașteți. „Frate Branham, crezi în vorbirea în limbi?“ poate vreți să mă întrebați. Desigur! „Crezi tu în jubilar?“ Desigur, eu cred că aceasta aparține de credincios. Eu cred Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar dacă nu este viață! Se spune foarte țeapăn: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!“ Și apoi vreți să-mi ziceți că este de la Hristos? Hristos a fost blând, răbdător și prietenos. Dacă mergeți într-un oraș trebuie să fie totul periat, totul așa de exact, nici o dungă nu are voie să fie la costum. Voi trebuie să aveți ceva foarte bun, altfel nu veniți. Trebuie să fie și o sumă de bani, altfel nu țineți o adunare. Toate denominațiunile trebuie să vă bată pe umăr. Acolo nu a fost niciuna care L-a bătut pe umăr, pentru că El a fost Cuvântul. Așa este.

Cei falși au destul din adevăr, pentru a-și face o formă de evlavie. Dar ascultați! Aici vreau să vă spun ceva. Dăruți-mi atenția voastră! Acest fel de senzații false! Voi știți ce este o senzație falsă – conduce milioane de oameni înspre o naștere falsă. Învățătorii falși îi conduc pe oameni să creadă niște simțiri sentimentale. Se spune: „Pentru că ați fost legănați de aici încolo, ați primit. Pentru că o simțire deosebită a venit peste voi. Voi ați văzut lumini înaintea ochilor și v-ați împiedicat cu ochii închiși, aceasta este mantaua lui Ilie peste voi. Așa este, voi ați primit. Știți voi ce sunteți? Voi sunteți fiii descoperiți ai lui Dumnezeu!“ Dar totuși unde vă aflați? Învinși! Voi spuneți: „O, slavă lui Dumnezeu, într-o noapte am avut un vis! O da, eu am văzut asta și cealaltă!“ Voi întrebați: „Tu nu crezi în vise?“ Desigur! Dar dacă visul nu corespunde cu Cuvântul, atunci este pe dos. Aici este adevărul. Rămâneți la el! Desigur! Gândiți-vă asupra acestui lucru. Milioane sunt conduși înspre o naștere falsă.

Eu am vrut să aduc cu mine un ziar în care stă scris că tatăl ecumenic al bisericii greco-ortodoxe a vorbit cu papa Ioan al XXIII-lea și a spus: „Noi nu o să mai vedem în generația noastră, dar marea fraternitate a protestanților cu catolicii se va împlini.“

Eu mă gândeam: „Slavă lui Dumnezeu!“ Cineva a tăiat-o din ziar și mi-a scris. Eu cred că a fost fratele Norman, el a spus: „Frate Branham, este mai târziu decât credem.“ Uitați-vă astăzi, ministrul apărării, președintele și ceilalți – națiunea aceasta este sub controlul catolic.

Fiți atenți! Voi spuneți: „Ei sunt creștini!“ A fi creștin înseamnă să fi ca Hristos, să ai Duhul Lui. Așa este? Aici este o comparație mare, dar eu vreau totuși să v-o spun. Dacă voi spuneți că un porc este o oaie, devine acesta o oaie? Dacă voi ați spune: „Eu m-am săturat ca tu să fii un porc! Eu vreau un miel! Eu te voi lua afară, te voi peria, îți voi spăla dinții, părul ți-l voi pieptăna și astfel voi face din tine un miel; îți voi pune o fundă roză la gât și tu vei fi un miel în loc de porc.“ Voi spuneți: „Mieluțule, mieluțule“, dar el va grohăi mai departe. Dacă îl lăsați în cotețul de porci, va mânca toate murdăriile. Nu este stropirea pe care o faceți, nu este spălarea cu apă – este vorba despre o moarte, despre o naștere. Desigur! Voi spuneți: „Eu îi voi da

numai lucernă să mănânce. Eu îi voi da mâncare pentru oi.“ Puteți să-i dați de mâncare ce vreți, el rămâne un porc. Asta este tot. De ce? El este de natură un porc.

Dacă voi iubiți lumea și faceți lucrurile din lume, mai sunteți încă un porc. Numai prin puterea lui Dumnezeu se poate transforma sufletul vostru. Muriți ca porc, puneți-vă obiceiurile murdare pe altar, așezați-vă voi însuși pe altar și deveniți o jertfă a lui Dumnezeu. Lăsați să vină focul judecății să vă mistuiască ca porc și prin nașterea din nou să facă din voi un miel. Atunci nu veți mai mânca murdării. Voi nu ați mai putea digera aceasta. Dintr-un porc nu poți să faci un miel, numai spunând că este un miel.

Dacă cineva este numit creștin pe baza unei dogme sau a unei senzații trăite, și voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, frate Branham! Eu am dansat toată noaptea în Duh, eu am vorbit în limbi. (Eu vorbesc acum pentru pentecostali.) O, eu am avut trăiri de diferite feluri, dar eu vreau să-ți spun ceva, să nu începi să vorbești cu mine despre Numele lui Isus și lucrurile acestea.“ Vino aici, porcuțule, mai mult nu ești.

Domnul spune: „Oile Mele aud glasul Meu!“ Eu vă spun vouă, fraților: arătați-mi un text biblic unde o persoană a fost botezată „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt“. „Indiferent de ceea ce rezultă, aleluia, eu nu vreau nimic din lucrurile de la ‚Jesus Only‘.“ A spus cineva ceva despre lucrurile de la ‚Jesus Only‘? Eu vorbesc despre ceea ce învață Biblia. Mișcarea ‚Jesus Only‘ – este un grup, o denominație cu dogme proprii. Una nu poate să o acuze pe cealaltă dacă sunt în aceeași situație. Eu vorbesc despre creștinul adevărat, sută la sută născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, care are picăturile de rouă ale cerului în viața lui. Despre asta vorbesc eu. Dacă voi sunteți metodiști și ați trăit asta, atunci mai trebuie numai să fiți îndrumați spre Cuvânt. Amin. Atunci voi îl veți urma ca rața când s-a dus la apă. Așa este.

Oamenii vor astăzi scurtături. Ei spun că se primește într-o clipă. „Slavă lui Dumnezeu!“ Ce este? Ce fac ei de fapt? În seara aceasta ei sunt undeva pe afară. Eu aș putea să spun câteva nume, dar nu vreau, pentru că se înregistrează pe bandă. În seara aceasta ei sunt într-un club de noapte cu o chitară, dar mâine dimineață ei vor fi într-o biserică și cântă pe aceeași chitară. Aceasta este murdărie! Biblia spune în Isaia 28, 8: „Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.“ și în 2 Petru 2, 22: „Câinele s-a întors la ce vărsase“, și ‚scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.‘ „De ce? Ei sunt câini și porci. De aceea ei se duc la mocirlă și la vărsături înapoi. Ei nu sunt născuți din nou. Dacă ar fi fost născuți din nou, atunci ei ar fi ființe noi.

S,țiți voi, dacă aveți o cioară bătrână, puteți s-o vopsiți în toate culorile, și culoarea măslinie a unui porumbel, sau în alb – în interior rămâne tot o cioară murdară, un uliu bătrân, o pasăre răpitoare, care mănâncă lucrurile moarte de pe pământ. Așa este. Dar voi știți că un porumbel nu trebuie nici măcar să facă o baie. O, aleluia! Porumbelul are în trupul lui uleiul care este printre pene și care îl ține curat tot timpul, pentru că vine din interior înspre exterior. Un uliu nu poate spune: „La mine este tot așa! Este pus un pic de apă sfântă și cu asta s-a terminat.“ Nu, așa nu merge, trebuie să iasă din interior înspre exterior. Nu din exterior înspre interior. Este o naștere. Se spune: „Slăvit să fie Dumnezeu, eu merg la adunare ca și tine! Aleluia! Adunarea mea este tot așa de bună ca și a ta.“ Bine, uliul, poate este așa, dar un porumbel este uns din interior. Porumbelul are o glandă cu secreție interioară care nu mai are nici o altă pasăre. Uleiul vine din interior, în exterior îl ține curat. El nu trebuie să se curețe. Ceva este în el prin care rămâne curat. O, soră Way, aleluia! Ceea ce este în porumbel, îl ține curat.

Se spune: „Eu m-am atașat de biserică în ultima săptămână. Eu vreau să mai beau o dată cu cineva. Fumul de țigară este plăcut! O soră, eu sunt demodată, eu trebuie să-mi las părul să crească. Nu este îngrozitor? Tu știi, rochiile cele frumoase mini pe care le purtam, care plăceau oricui. Acum nu mai am voie să le port. Tu știi, în ultima săptămână m-am atașat de o biserică.“ Tu ești foarte deplorabilă. Toată apa sfântă din lume nu te-ar putea curăța.

Dar totuși frate, dacă este ceva în tine atunci vei fi spălat. Tu stai cuminte și vei fi spălat.

Voi nu trebuie să-i spuneți unei oi: „Tu trebuie să produci lână.“ Asta este problema la pentecostali, asta este problema la creștini: ei încearcă să producă ceva. O oaie nu trebuie rugată să producă lână. Ea poartă lână. Voi purtați darurile Duhului. Voi nu ziceți: „Slavă lui Dumnezeu. Eu trebuie să mă vopsesc pe față, trebuie să trăiesc o senzație, să dansez în Duhul, atunci o am.“ Nu! Nu! Trăiți nașterea din nou și se va întâmpla de la sine. Voi nu trebuie să spuneți: „Trebuie să studiez toată noaptea, trebuie să fac asta sau cealaltă, trebuie să mă atașez de aceia sau de ceilalți? Trebuie să cred dogmele?“ Nu! Muriți numai și fiți născuți din nou. Asta este. Trebuie să vină din interior. Atunci este îngrijit pentru exterior. Printr-o stropire sau spălare cu apă nu merge, așa cum nu poți face dintr-un porc un miel. Dar dacă cineva are firea unui miel, nu va mai fi niciodată un porc. M-am exprimat brutal, dar eu nu am școală. Trebuie s-o fac așa.

S,țiți voi, nu demult am citit despre Ioan Botezătorul și m-am gândit la ceea ce a spus el și cum s-a exprimat: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?“ El a crescut în pustiu. El i-a cunoscut. Dacă

tropăiți puțin din picioare, ei se ascund. „Pui de năpârcei!“ El a mai spus: „Toporul a fost deja pus la rădăcina pomilor.“ Pomi, năpârcei, topoare, acestea au fost expresiile pe care le cunoștea el. Așa Îl recunoașteți pe Dumnezeu – în ceea ce știți voi. Uitați-vă la un porc și la un miel! Dacă spălați porcul cel mic și bătrân și faceți totul cu el, totuși el rămâne un porc. Trebuie să fie născut din nou, înaintea de a putea fi un miel.

Scurtături! În seara aceasta sunt aici și fac așa ceva, mâine vor să predice. Asta admit penticostalii. Ei vor scurtături spre cer: „Aleluia, eu vreau să ajung acolo, să nu mă gândesc la nimic și să spun aleluia, și deja am mantaua lui Ilie. Mâine voi scoate draci. Aleluia, aleluia, eu o am! Slavă lui Dumnezeu, eu merg într-acolo.“ Ei vor scurtături înspre cer și vor să ia atât de mult cu ei din lume. Voi nu puteți să luați absolut nimic. Nu există scurtături. Voi trebuie să mergeți pe drumul de la Golgota, drumul pe altarul de aramă, drumul pe la șarpele de aramă. Voi trebuie să muriți, într-adevăr să muriți. O, Dumnezeule, de ce nu pot să mă exprim mai bine? Voi trebuie să muriți, literar trebuie să muriți pentru voi. Voi trebuie să muriți pentru lucrurile din lume, și să fiți născuți din nou. Amin. Nimic de la lume. Lucrurile din lume sunt moarte. Nu există scurtături. Dorința este de a intra repede înăuntru, dar ei nu vor să crească. Noi creștem în Domnul. Este nevoie de creștere și de experiență.

Pe coasta de vest le este spus oamenilor: „Noi vom fi mântuiți în nemurire. Prin botezul cu apă deveniți bărbați tineri și femei tinere.“ Ei au mantaua lui Ilie, ei au pe cei deveniți fiii lui Dumnezeu. „Da fraților, Dumnezeu îi descoperă pe fiii Lui acum.“ Ei se descoperă. Lor li se spune: „Astăzi ești un păcătos, mâine ești un fiu descoperit al lui Dumnezeu.“ Absurditate! Unde găsiți voi asta în Cuvânt? Copiii mici nu sunt maturi imediat la naștere. Ei sunt născuți ca bebeluși și apoi cresc și devin bărbați.

Ascultați! Eu vreau să mai citesc o dată din Efeseni.

„... pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.“

Să creștem în toate privințele! Eu îmi amintesc de prima predică pe care am ținut-o. Eu m-am ridicat și am crezut că am făcut bine. Femeile bătrâne care erau acolo au plâns un pic și au spus: „O, ce băiat minunat.“

Pastorul cel bătrân, doctorul Davis, era un avocat bătrân. Când m-am dus jos, el a spus: „Eu vreau să vorbesc după aceea cu tine în casă.“ Eu am spus: „În ordine!“

În ziua următoare m-am dus acolo și foarte sigur pe mine am întrebat: „Cum am făcut-o, dr. Davis?“

El a răspuns: „A fost cea mai rea predică pe care am auzit-o vreodată.“

Eu am întrebat: „Ce?“ El a repetat: „Cea mai rea pe care am auzit-o vreodată.“ Eu am spus: „Dr. Davis, toți au plâns.“ Răspunsul lui: „Da, ei plâng la înmormântări, la nașteri și alte ocazii.“ El a spus: „Ce este, Billy? Tu nu ai citat nici măcar o dată Cuvântul lui Dumnezeu. Tu ai vorbit despre o mamă care a murit, sau ceva asemănător. Ei au plâns cu toții. Pe baza acestor lucruri nu te poți naște din nou. Prin nici o senzație de pe pământ. Nașterea din nou se întâmplă prin Cuvânt, Billy!“ O, el mi-a luat vântul din pânze. Eu sunt așa de bucuros pentru aceasta. Nu să sari în sus și în jos, și să vorbești tare. Nu este aceasta. Cuvântul dă viață. Cuvântul este viu. Nu trăiri – Cuvântul.

El a spus: „Eu mă gândesc la primul meu caz ca avocat, Billy. Eu am bătut cu pumnul pe masă și am spus: ‚Uitați-vă la femeia aceasta săracă! Uitați-vă cum arată ea. Soțul ei a bătut-o.‘ Eu am plâns și mi-am scos batista și credeam că trebuie să mă comport ca ceilalți avocați. Eu credeam că trebuie să trec prin aceleași simțiri. Eu am spus: ‚Domnule judecător, de ce nu-i aprobați divorțul? Ea a mărturisit că soțul ei a bătut-o.‘ Pe sub hainele ei nu se putea vedea. Ea a spus la sfârșit: ‚El m-a bătut pe spate.‘ Eu am spus: ‚De ce nu îi este aprobat divorțul?‘ Judecătorul ce bătrân ședea numai acolo.

Avocatul cel bătrân al părții opuse, care avea experiență, a spus: ‚Domnule judecător, cât timp va mai asculta judecătoria această nebunie?‘ „Prea mulți o fac în felul acesta. Se face prea mult fără a avea destul Cuvânt care stă la bază. Deveniți maturi! Se spune: „O, cineva a dansat în Duh ieri seară. El este în ordine.“ Pentru mine nu este în ordine. El trebuie să crească, să fie confirmat, controlat, condimentat și crescut în interior.

Nu demult am citit în istorie. Îmi iau prea mult timp? Eu am citit în istoria bisericii. Eu cred că a fost sora Arnold care a spus Amin, atunci când am făcut o observație din istoria bisericii. Ea a citit-o personal. A fost mărturisită de un bărbat tânăr din mănăstire care a trăit în zilele lui sf. Martin. El a spus: „Domnul m-a făcut un prooroc bătrân al Vechiului Testament. Eu sunt unul dintre proorocii cei bătrâni.“ Eu nu-mi amintesc acum de numele episcopului din școala aceea. Dar el era sub învățătura lui Martin. Cu tânărul nu era ceva corect. Ceilalți frați s-au retras de la el. El a proorocit astfel: „În seara aceasta Dumnezeu se va coborî și-mi va da o

manta albă ca să mă pot așeza printre voi și voi veți recunoaște că eu sunt unul dintre proorocii Vechiului Testament.“ Exact aceasta s-a întâmplat în seara aceea la ora 24. S-au auzit voci, oamenii s-au mișcat dintr-o parte în alta, băiatul a primit o manta albă. El a ieșit și a spus: „Nu v-am spus eu asta? Voi toți trebuie să-mi urmați acum îndrumările. Eu sunt un prooroc al Vechiului Testament.“

Episcopul cel bătrân nu a putut fi de acord cu el. Nu era conform Cuvântului. Proorocii nu sunt făcuți, ei sunt predestinați. Un prooroc nu ar proceda astfel. Roadele dovedesc că el nu era un prooroc. El a spus: „Rămâneți noaptea în post și rugăciune și cântați cântări.“ A trecut o zi sau mai multe. Episcopul cel bătrân s-a rugat și a spus: „Doamne, ce este cu băiatul acesta?“ Cine vedea mantaua, spunea că așa ceva nu mai văzuse până atunci. Chiar și reporterii au venit s-o vadă. Nici ei nu au văzut așa ceva. Era acolo. Dintr-o dată și-au amintit că ei cunosc un bărbat care era într-adevăr un prooroc. Acesta a fost Martin. Ei au spus: „Tu trebuie să faci ceva ca să ne aduci dovada. În ce privește Scriptura, tu ești pe dos. Vino la Martin, stai în fața lui și povestește-i asta.“

El a răspuns: „Mie mi-a fost interzis să merg înaintea lui Martin.“ Cine are aur adevărat, nu trebuie să-i fie frică de control. Așa este cu cel care are adevărul. Acesta este motivul pentru care vă provoc. Poate să vină cineva și să îmi dovedească că botezul în Numele lui Isus Hristos este pe dos? Arătați-mi dacă nașterea voastră a fost în legătură cu moartea. Dacă mai aveți lumea în voi, atunci sunteți din lume. Arătați-mi lucrurile acestea. Treceți-l prin control. Aceasta este proba.

Lui i s-a spus: „Totuși tu trebuie să mergi.“ Un grup de frați l-a primit și mantaua a dispărut. Astăzi nu ar înghiți și penticostalii așa ceva? Arăta așa de adevărat, dar nu era conform Cuvântului.

Martin a spus că Satana i s-a arătat o dată cu o coroană de aur cu două sau trei rânduri de stele strălucitoare. Era mare, drăguț, arăta bine, țesălat bine, cu o manta frumoasă, cu încălțăminte de aur la picioare. El a venit și a spus: „Martin, mă cunoști?“

Oamenii care nu au viziuni, poate nu vor înțelege. Dar lucrurile vin prin duhuri diferite și sunt așa de înșelătoare! Biblia spune că și cei aleși vor fi înșelați dacă ar fi cu puțință. Aleșii sunt acei care sunt predestinați și născuți pentru scopul acesta.

El a venit la acest ales și a spus: „Martin, mă cunoști? Eu sunt Hristos. Mă vei recunoaște?“ Martin s-a îndoit. Era străin. El a așteptat un moment și apoi a repetat: „Nu mă cunoști? Eu sunt Hristos. Nu mă recunoști?“ El a spus de două sau de trei ori.

Martin a răspuns: „Satano, eu te cunosc. Domnul meu nu este încă încoronat. Sfinții Lui Îl vor încorona.“ Acesta este Cuvântul. Așa este.

Așa are și biserica catolică multe dogme care sunt cauzate de multe duhuri rele și care sunt în contradicție cu Cuvântul. A trebuit să dezmințim mai întâi Cuvântul; înainte de a accepta dogmele, a trebuit să se îndepărteze de la Biblie. Rămâneți cu Cuvântul. Acesta este astăzi firul vieții. Se vor ridica duhuri care vor încerca să înșele. Așa spune Biblia. Așa cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, așa se vor împotrivi adevărului acești bărbați cu mințile stricate, vor face minuni și tot felul de semne. Rămâneți pe Cuvânt! Cuvântul lui Dumnezeu a venit la prooroci. Ei l-au vestit. Noi îi credem pe prooroci.

Fiți atenți! El a spus: „Eu te recunosc, Satano, căci Domnul meu nu apare într-o statură așa de mare ca tine. Domnul meu a apărut cu o manta veche, cu semnele cuielor la mâini, fără coroană, cu sânge pe cap. Când va reveni El, va apărea cum spune Biblia: EL va veni în așa fel cum a plecat în sus.“ Apariția a dispărut.

El vine înăuntru și lasă totul să strălucească așa de frumos. „O, ei au vorbit în limbi, ei sunt cei mai buni dintre toți pe care i-am văzut.“ Nu credeți asta! Fiți atenți. O, eu sper că Cuvântul nu vă plictisește. Creștinii născuți din nou cresc în statura lui Hristos în viața lor. Ei sunt născuți din nou. Viața lor este formată ca a unui prunc. El ia statură și începe să crească. Înainte de a băga de seamă, ei sunt maturi. Amin. Aici o aveți.

Zi de zi, an de an rămân aceiași. Veniți înapoi la Cuvânt: „Dacă rămâneți în Mine.“ Se spune: „Eu sunt născut din nou. Aleluia! Eu m-am atașat de ei. În ultimul an am mai crezut în Numele lui Isus, acum m-am retras și cred altceva. Eu am crezut că trebuie să fii sfânt, dar acela a spus așa și așa.“ Ei sunt călători care sunt bătuti de fiecare vânt de învățătură.

Voi trebuie să fiți născuți din Duh și creșcuți în statura lui Hristos. Înțelegeți, frate Dauch? Creșcuți în statura lui Hristos! Prin viața voastră este dovedită. Dacă voi sunteți născuți ca prooroc, atunci rămâneți aceasta. „Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele în voi.“ Astfel creșteți în statura lui Hristos.

Nu vă comportați ca un avocat tânăr, bateți, strigați, plângeți, spuneți una sau cealaltă și aveți senzații – fiți cineva care în decursul anilor a crescut în statura lui Hristos, care este condimentat și cercetat și stă acolo cu coiful mântuirii. „Pe Hristos, pe stânca neclintită este locul meu, toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare.“ Fie ca denomiunțile, dogmele și ismele să ajungă până aici: ține-mă curajos, Doamne, lasă-mă să rămân la Cuvânt și să înaintez cu curentul. El ne va conduce la mal. Statură de om mare în Hristos.

Acum vrem să vedem cum arată într-adevăr lucrul acesta. După moarte nu mai puteți schimba nimic. Fiți atenți la oamenii care vin și mărturisesc despre senzații și toate celelalte lucruri. Mâine se îndepărtează și sunt altundeva. Ați văzut-o? Sute dintre ei! Voi vedeți ce se întâmplă. Ce ar fi dacă oamenii ar muri în starea aceasta? Moartea nu ar schimba nimic.

O, creștini, la sfârșitul acestor cuvinte, lăsați-mă să vă mai spun ceva: noi vrem să ne dăruim Lui și Cuvântului Lui cu toată sinceritatea. Veniți în smerenie ca creștini și fiți născuți din nou din Duhul Său. Dacă sunteți născuți din nou, atunci veți fi dovediți prin roadele pe care le purtați. Ai înțeles asta, soră P.? Ca creștini sunteți recunoscuți după roadele pe care le purtați. „După roadele lor să îi recunoașteți.“ Aceasta este o dovadă. Poate nu cunoașteți alfabetul, dar puteți fi o doamnă, o creștină. Poate sunteți urâți de lume – dacă sunteți urâți pentru ceva ce ați făcut, atunci este corect, dar să fii urât pentru Numele Lui, este cu totul altceva.

Poate nu sunteți un teolog. Gândiți-vă la bărbatul care a fost născut orb și pe care l-a vindecat Isus. El a fost orb din naștere, Isus l-a vindecat. Când bărbatul a început să vadă, fariseii l-au întrebat: „Cine a făcut asta?“ Ei nu puteau dezminți că s-a întâmplat ceva. Bărbatul nu era un teolog. El nu ar fi putut argumenta cum ar face predicatorii. El nu le putea explica. El nu cunoștea Testamentul. El nu știa cum va fi născut Mesia și ce fel de lucrări va face EL. Bărbatul nu știa. El nu era un teolog. Dar ce a făcut el? Ei au spus: „Dă-i slava lui Dumnezeu! Noi, ca teologi, știm că acesta este un păcătos.“ Bărbatul nu putea dezminți cuvântul lor, dar el a spus următoarele: „Dacă el ca păcătos poate să facă asta, atunci ce este cu voi?“ El a răspuns: „Dacă EL este un păcătos sau nu, eu nu știu, eu nu pot să spun. Dar una știu eu: eu am fost orb și acum pot să văd.“ Ce s-a întâmplat? El a fost dovedit. Ceva s-a întâmplat cu el. El a fost adus din întuneric la lumină, de la orbire la vedere.

Un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu, care a avut o formă de evlavie, care a dezmințit Cuvântul și puterea și se gândea că zilele minunilor au trecut, va crede după nașterea din nou chiar dacă nu este un învățat și chiar dacă nu este în stare să explice.

Surorile și frații mei de culoare o să mă ierte dacă am să spun ceva despre un frate negru din sud. Următoarea poveste a fost spusă de el. El avea întotdeauna o Biblie cu el, deși nu putea să citească. Se spunea: „Moise, de ce ai Biblia cu tine?“ Răspunsul lui era: „Este Cuvântul lui Dumnezeu.“ Ei întrebau: „Crezi tu?“ Răspunsul lui: „Desigur, eu cred și anume din copertă în copertă; eu cred chiar și ceea ce scrie în exterior: Sfânta Scriptură.“

L-au întrebat: „De unde știi tu că este Sfânta Scriptură?“ El a răspuns: „Eu cred pur și simplu.“ Mai mult nu avea nevoie. El credea pur și simplu. El nu

știa de ce, dar el credea. Ei l-au întrebat mai departe: „Moise, crezi tu asta cu adevărat? Vei face tot ce îți zice Biblia?“ „Desigur“, a spus el, „dacă o spune Biblia, atunci o fac.“ Aici o aveți!

Se spunea: „Bine. Moise, ce ar fi dacă Domnul ți-ar porunci să sari prin zidul de piatră? Cum ai putea să sari prin pietrele acestea?“ El a întrebat: „Spune Biblia să sar prin zidul de piatră?“ S-a răspuns: „Dar dacă Domnul ar vorbi și ți-ar spune să sari prin zidul de piatră?“ Răspunsul lui a fost: „Dacă ar fi Dumnezeu care mi-ar porunci să sar, atunci aș sări.“

L-au întrebat: „Cum poți să sari prin zid dacă nu este o deschizătură?“ Răspunsul lui: „Dacă ar fi Dumnezeu care mi-ar porunci să sar, atunci El ar face o gaură când voi ajunge acolo.“ Asta este exact așa.

Voi aveți curajul să luați Cuvântul lui Dumnezeu, să stați acolo și spuneți: Așa este! Fie ca femeia aceasta mică de aici care crede că va muri și că totul este pe dos cu ea, să zică așa. Tu nu vei muri! Ea întreabă: „Ce pot să fac, frate Branham?“ Ia Cuvântul Lui și bazează-te pe el! Fă-o numai o dată. Stai pe Cuvânt și vezi ce se întâmplă. Spune-i satanei că este un mincinos. Mulți ani ai fost în climacteriu. Acum ai aproximativ 67 de ani. Îndepărtează-te de la lucrul acesta. Este Satana! Ia Cuvântul lui Dumnezeu și spune: „Prin rănilile Tale eu sunt vindecată“, și fii atentă ce se întâmplă. Atunci încetezi să te gândești că ai avut infarct de inimă și toate celelalte. Tu nu ai infarct și toate celelalte. Este o minciună. Tu nu le ai. Crede numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă voi sunteți născuți din nou, atunci Dumnezeu vă confirmă. Dumnezeu confirmă toată natura. Prin ce? Prin roadele voastre. Așa confirmă EL slujba Lui. Toți slujitorii Lui sunt confirmați în același fel cum este confirmată natura.

Cum recunoașteți voi un piersic? La piersici. Cum recunoașteți voi că este un măr? Prin purtarea merelor. Cum recunoașteți un creștin? Prin semnele unui creștin pe care le poartă, prin viața creștină care se vede. Cum recunoașteți voi un învățător? Prin aceea că Cuvântul este vestit prin el. Cum recunoașteți voi că EL este un prooroc? Cuvântul este vestit prin El, depune mărturie și este confirmat.

Se confirmă singur. Cum se întâmplă? Dacă mori și devii una. Așa este. Dacă murim și devenim o ființă nouă în

Hristos, atunci suntem chemați și rămânem așa. Roadele Duhului ne însoțesc dacă suntem slujitorii Lui. Dacă suntem născuți din nou, ne însoțesc roadele vieții lui Hristos. Cum recunoașteți un piersic? La piersici. Cum recunoașteți un creștin? El lucrează ca Hristos, umblă ca Hristos, vorbește ca Hristos, trăiește ca Hristos, este biruitor asupra păcatului.

Spune el cumva: „Vedeți ce vreau să fac eu?“ Hristos nu a făcut așa. EL I-a dat Tatălui toată slava. Așa este. Prin aceasta o recunoașteți. „După roadele lor să-i recunoașteți. Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“

Aceasta nu este mesajul meu de anul nou, ci sfatul meu pentru voi creștinii care Îl iubiți pe Dumnezeu. Dacă veniți la altarul de judecată al lui Dumnezeu, dacă vreți să fiți născuți din nou, așezați-vă personal pe el. Nu așteptați să vă ridicăți de acolo. Mai întâi trebuie să muriți. Acesta este sfârșitul vostru, asta este totul. Dacă voi nu o faceți când credeți că nu o puteți face, atunci nici să nu încercați. Nu veți reuși. Trebuie să se întâmple cu o sinceritate adâncă.

Deși mai am zece sau mai multe pagini cu notițe și texte biblice pentru lecția aceasta, trebuie să închei. Așezați-vă pe altarul de aramă al judecății lui Dumnezeu, fiți morți pentru lume cum a fost Hristos. Deveniți așa de morți ca șarpele de aramă din pustiu. Șarpele de aramă a arătat astfel că în el nu este viață. Viața lui a dispărut. Hristos era fără viață. Ei L-au luat de pe cruce și L-au așezat în mormânt. EL a fost mort. Apoi EL a înviat pentru dezvinovățirea noastră. Noi am murit pe altar împreună cu mielul. Noi am înviat și suntem dezvinovați în El. Cum știm noi asta? Pentru că viața Lui care L-a înviat dintre morți, este aceeași viață care ne-a făcut ființe noi în Hristos și ne-a scos din situația moartă a acestei lumi, și apoi am fost pecetluiți prin Duhul Sfânt în Împărăția lui Dumnezeu până în ziua mântuirii noastre.

„Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“ Nu încercați să o înțelegeți. Nu o să puteți niciodată. Isus a spus că nu vă va fi posibil. Acceptați-o pur și simplu. Acceptați-o pe baza Cuvântului Său. Nu mergeți orbiți înăuntru și spuneți: „O Doamne, dă-mi o trăire.“ „Doamne, eu îți spun!“ Nu, așa nu. Spuneți: „Doamne, ucide-mă. Scoate lucrurile lumesti din mine afară. Eu tot mai iubesc lumea.“ Eu nu vreau să spun prin aceasta creațiunea, apusul soarelui, toate aceste frumuseți, nu despre acestea vorbesc. Eu mă gândesc la pofte, murdărie, etc. Toate aceste lucruri ale lumii. Ele mor automatic. Ele nu mai au dreptul la voi. O să vi se pară murdare. „Eu nu pot să înțeleg cum pot trăi oamenii astfel“, ziceți voi. Cu cât vedeți mai mult, cu atât devine mai rău. Voi nu puteți încheia compromisuri. Nu există nici o posibilitate să încheiați compromisuri. Acolo unde mai sunt lucrurile din lume, nu este loc pentru voi. Voi ați murit pentru lume. Cum puteți voi, care ați murit pentru lucrurile din lume, să luați iarăși legătura cu aceste lucruri? Voi nu puteți s-o faceți. Nu o faceți! Muriți pentru

lucrurile din lume! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiți creștini născuți din nou.

Dacă sunteți născuți din nou, voi femeilor nu trebuie să spuneți: „Cel mai greu lucru pentru mine este să-mi las părul să crească.“ Voi bărbaților să nu mai spuneți: „Cel mai greu lucru pentru mine este să nu mă înfurii.“ Voi spuneți: „Băiatule, eu trebuie să-i spun nevastei mele părerea mea. Eu trebuie să o scutur un pic și să-i spun: „Eu sunt un creștin, eu știu că nu trebuie să fac asta, dar tu stai liniștit și așează-te.“ „Nu faceți asta!

Mai bine să-i puneți mâna pe umăr și să-i spuneți: „Dragă, asta nu i se cuvine unui creștin.“ Așa vreți voi să deveniți, nu-i așa? Așa puteți să ajungeți. Dacă vă lovește cineva pe o parte, nu trebuie să scoateți cuțitul. Dacă vă lovește un bărbat în față, voi întrebați: „Frate, din ce cauză ai făcut asta?“ Asta este. Acesta este creștinism. Dacă vorbește cineva ceva rău despre voi, în loc să faceți vâlvă mare, retrageți-vă înapoi și spuneți: „Tată ceresc, omul este muritor. Eu Te rog să iei duhul din el. Nu admite să o facă. Te rog salvează-i viața.“

Nu spuneți: „Doamne, eu știu, eu n-ar fi trebuit să spun asta!“ Voi nici nu trebuie s-o exprimați cu buzele voastre, numai în inimă. Vedeți? Poziția inimii contează. Dacă sunteți născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, atunci îl iubiți pe fiecare. Voi nu iubiți ceea ce face, voi nu vreți să aveți parte de aceasta. Voi rămâneți departe de lucrurile lumii și rămâneți fără pete. Singura modalitate cum ați putea s-o faceți, este să iasă din interior ca la porumbel care are penele curate. El nu trebuie să se obosească și să spună: „Astăzi trebuie să-mi spăl toate penele“ sau ceva asemănător. Nu, el are uleiul în sine, pentru că este un porumbel și prin aceasta este curat tot timpul. Așa este.

Nu vreți s-o faceți și voi așa? Nu vreți să-L primiți pe El așa? Aceasta este somația mea de anul nou. Vreau să somez această biserică mică. Cum vă iubesc eu pe voi! Cum iubesc eu această grupă mică de oameni! Cât de mult vreau să vin în această clădire și să mă uit împrejur. Voi știți ce am vrut să văd cu plăcere: o adunare umplută cu Duhul la care nu se poate opri păcatul. Dacă un mădular face ceva pe dos, Duhul l-ar aduce la iveală. Atunci le-ar fi frică să se atașeze de creștini, fie doar dacă au recunoscut totul și au adus totul în ordine, căci dacă nu, ar fi descoperit în adunare. Vedeți, nu ar fi frumos? Dacă necurații ar veni și s-ar așeza lângă voi, ar veni Duhul Sfânt și ar descoperi gândurile inimii.

Dacă este lucrător la unul, atunci va fi și la celălalt. Fiecare dintre voi este în rugăciune, toți uniți într-un trup, pentru că suntem toți mădulare ale trupului care se mișcă. Toți suntem născuți din nou și botezați în trupul Lui. Nu

ar fi aceasta minunat? Putem s-o avem. Dumnezeu ne-a făgăduit-o. Dar mai întâi moartea, îngroparea și învierea în El.

Acum vrem să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Aici sunt și câteva batiste.

Dumnezeule sfânt, noi recunoaștem că suntem în casa lui Dumnezeu. Noi ne aflăm aici și avem legătură cu trupul lui Hristos care este casa lui Dumnezeu. Mădularele trupului sunt adunate. Unul este de aici, celălalt este de dincolo și toți au venit la această adunare. Astăzi, în duminica aceasta, învățătura a fost lungă, dar Tată, eu cred că a fost de la Tine, pentru ca să pricepem ce înseamnă nașterea și învierea, ce înseamnă să fii născut din nou. Noi trebuie să murim pentru ca să ne naștem din nou. TU nu îți schimbi legile. Legea naturii ne arată că sămânța naturală trebuie să moară mai întâi pentru a fi născută din nou. Și noi recunoaștem că mai întâi trebuie să murim pentru ca să putem fi născuți din nou. Eu mă rog astăzi cu foarte mulți, Doamne, ca să ne ierți. Mulți s-au bazat pe trăirile pe care le-au avut și au crezut că sunt născuți din nou. Dar roadele vieții lor ne arată că au fost aduși de pomul greșit.

Tată, din cauza aceasta am vrut ca în dimineața aceasta să aduc mesajul numai ca învățătură, când m-a rugat fratele Neville să predic. Tată, eu am făcut-o din dragoste și din toată inima, pentru ca oamenii să recunoască și nu să se odihnească pe o trăire pe care au avut-o, ci să trăiască serios în fiecare zi, nu numai în timpul adunării, ci și atunci când stau sub o presiune de afară. Grăbiți-vă la cruce pentru ajutor când se înmulțesc greutățile; sau vreți să umblați în duhul propriu și în gândurile proprii? Dacă vă ocărește cineva faceți și voi la fel? - aceasta este întrebarea.

Tată, noi recunoaștem că este imposibil ca unul să-l salveze pe celălalt, dar Tu, o Dumnezeule, ai un drum pregătit, ai adus o jertfă atotcuprinzătoare. Aceasta este unica posibilitate pentru a veni. Nu printr-o biserică, o dogmă, o denotațiune, o senzație, ci pe drumul lui Hristos. Așa cum a murit primul om cu mielul pe altar, așa trebuie să moară până în ceasul acesta fiecare om drept pe altarul de aramă al lui Dumnezeu împreună cu mielul, Isus Hristos. Apoi suntem morți împreună cu El și înviați la o viață nouă. Admite-o Doamne, ca să nu treacă pe lângă nici o inimă.

Noi vrem să ne gândim astăzi asupra acestor lucruri. În seara aceasta venim iarăși la ora 7.30 pentru a continua cu adunările. Eu mă rog ca Tu să îl binecuvântezi în seara aceasta pe fiecare slujitor al Tău cu un mesaj puternic. Doamne, dăruiește-ne. Fie ca sufletele noastre să fie umplute. Acești oameni care au venit de departe, umple-i Tu cu Evanghelia și puterea lui Dumnezeu în anul nou, ca să meargă de aici veseli și plini de bucurie. Admite-o Doamne. Dă-le hrană spirituală pentru anul care vine. Dăruiește-le. Iartă-ne

greșelile noastre, așa cum și noi le iertăm greșiților noștri. TU ai spus: „Dacă nu vă iertați din inimă greșelile unii altora, atunci nici Tatăl ceresc nu vă va ierta.“ De aceea, Doamne, îi iertăm pe toți. În credință ne așezăm sufletele noastre pe altar. Mistuie ultimul rest de viață lumească din noi, Doamne. Fie ca fumul din jertfă să se ridice până la Tine, o Doamne, și să fie un miros plăcut. Dăruiește-ne Doamne. Noi nu aducem un miel ca jertfă, noi ne așezăm personal ca păcătoși acolo, pentru ca să fim mistuiți și transformați și prin nașterea din nou să devenim miei. Dăruiește-ne, Doamne. Nu ne duce în ispită, ci ferește-ne de cel rău, boli, depresiuni. Vindecă-l pe fiecare care este astăzi în clădire. Fiecare bolnav să fie vindecat astăzi, Doamne. Eu spun aceste cuvinte în Numele Domnului Isus.

Munții care stau astăzi înaintea acestor oameni, să fie mutați. Dacă este boală, poftă, pasiuni sau altceva lumesc, să fie date la o parte din drum. Cuvântul lui Dumnezeu să intre înăuntru și să fie descoperit în viața voastră. Eliberează-ne de cel rău, pentru că a Ta este Împărăția și puterea și slava, o Doamne, în veci. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El m-a iubit mai întâi.
EL mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgota.

Dați-vă mâinile unii altora!
Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El m-a iubit mai întâi.
EL mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgota.

Eu vreau să vă mulțumesc la toți pentru ospitalitatea din anul acesta. Dacă este în voia lui Dumnezeu, voi aduce mesajul meu în seara aceasta. Eu vreau să-mi exprim mulțumirea pentru ospitalitate lui Charlie și Nellie, Rodney și soția lui. Când am fost la ei în timpul sezonului de vânatoare, ei m-au primit ca pe un tată sau un frate. Eu vreau să vă mulțumesc la toți care ați fost așa de drăguți. Fratele și sora Dauch, fratele Wright, fratele Ben, fratele Palmer și mulți alții, voi toți din Georgia și de peste tot, mii de mulțumiri.

Ieri a telefonat tatăl lui Margie și a spus că este bolnav. Sunt Margie și Rodney aici? Cum îi merge bărbatului bătrân? „S-ar putea să-i meargă acum mai bine.“

Lăsați-ne să ne rugăm!

Tată ceresc, acum câteva săptămâni am stat pe un balcon la țară în Kentucky. Acolo mai era și un tată bătrân, îmbrăcat în salopetă, o cămașă spălăcită și tremura. Eu l-am luat de mână și a recunoscut că se apropie de sfârșit. O mamă mică, bătrână, m-a invitat să iau masa cu ei. Doamne, ei au

respectat Cuvântul Tău. El ne va părăsi în curând. Nu-l lăsa să moară ca păcătos, Doamne. Poate este de vină slujitorul Tău, Doamne. Acest bărbat bătrân și sărac nu știa să facă altceva decât să spargă bulgării de pământ pentru a putea avea grijă de familia lui. El are un duh bun și blând. Nu-l lăsa să moară ca păcătos. Fiica lui aparține de noi, Doamne. De câte ori m-a servit Margie chiar dacă avea dureri în umeri. Ea a făcut micul dejun și mi-a pregătit patul. Ei toți, Nellie, Charlie și mama Cox. Ea a plâns la telefon și a spus că tatăl ei va pleca în curând de la noi. Este tatăl ei.

Doamne, vino Tu la cortul cu oxigen, bate la ușă, bate la ușa inimii lui. Poate unul dintre noi nu și-a făcut datoria față de el, Doamne, poate unii dintre ceilalți slujitori din timpul când el mai era tânăr, când mintea lui mai era clară. Poate vina se găsește la noi, Doamne, că nu l-am putut convinge. Iartă-ne, Doamne, și ia-l în Împărăția Ta. Admite-o, Tată. Noi îl lăsăm acum în mâna Ta. Doamne, așa cum este planul Tău, să-l întărești, Doamne, poate are atunci unul dintre noi ocazia să vorbească cu el. Rugăciunea noastră este pentru sufletul lui, Doamne, pentru că în curând va merge în călătorie. Este ca și cum ar naviga în necunoscut fără pilot, care-l poate conduce prin ceață. Doamne, el se va rătăci. Fie ca pilotul care cunoaște drumul, să vină în dimineața aceasta la el și să ancoreze vaporul lui de vaporul cel vechi al Sionului. Și atunci când va merge în călătorie, va fi în siguranță. Admite-o, Tată. Noi îl predăm Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El m-a iubit mai întâi.
EL mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgota.

Eu voi încerca în seara aceasta să aduc un mesaj mai scurt decât în dimineața aceasta. Acum puteți să mergeți liniștiți. Eu mi-aș dori să vă pot lua pe toți acasă la mine la masă. Eu aș face-o, dacă aș putea. Dar eu sper că Domnul în bunătatea și mila Lui, vă va da o masă adevărată, vorbit duhovnicește, ca să recunoașteți și să creșteți până la statura de om mare în El și să-L iubiți pe Salvatorul vostru, Isus Hristos. În timp ce părăsim această clădire și ne ridicăm pentru rugăciune, vrem să cântăm cântarea noastră. „Luați Numele lui Isus cu voi ...“

Noi vom face câteva anunțuri, după ce am cântat cântarea noastră.
ce dulce sună Numele lui Isus!
cum vindecă El fiecare durere!
Și cum aduce El pace și bucurie
fiecărei inimi credincioase ca de copil!
ce dulce răsună,
când o inimă cântă despre Isus!

Lăsați-ne să mergem în Numele lui Isus,
EL este o apărătoare bună;
în El noi vom învinge
oastea întreagă a dușmanului!
ce dulce răsună,
când o inimă cântă despre Isus!

Gândiți-vă! Eu cred că Isus Hristos îi dă fiecărui om aceasta ca învățătură: fie doar dacă omul este născut din apă (acesta este Cuvântul, spălat prin apa Cuvântului) și Duh (este Duhul Sfânt, Duhul Sfânt confirmă Cuvântul) altfel el nu poate să intre în Împărăția cerului. Credeți asta? „Prin apă“, spălat prin apa Cuvântului, Cuvântul adevărului. EL este adevărul. „Apă și Duh.“ Duhul aduce Cuvântul și îl confirmă, astfel Dumnezeu trăiește în mine. Noi nu putem înțelege Împărăția cerului până se întâmplă. Când începe să se întâmple și vedem Cuvântul în noi, născuți prin Cuvânt și Duhul care se descoperă, nu ne va îndepărta de la Cuvânt. Duhul mă conduce la Cuvânt. Numai dacă Cuvântul trăiește în noi și Dumnezeu se face de cunoscut în viața noastră, altfel nu vom înțelege Împărăția lui Dumnezeu și nu putem să intrăm în ea. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, fratele Neville!